TZETZES

CARMINA
HOMERICA

PREVIEW
α 1

EPIC POEM

.ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

2.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

PRINT
2-SIDED:
1 to **20**

Notes

Notes

ἀλλ' οὐ μόρσιμος ἦν· τῶι ὀλέθριον ἔκφυγεν ἦμαρ.
Tzetzes   ἔνθ' Ὀδυσεὺς Λυκίοισι κακὰς ποτὶ κῆρας ἴαλλεν,
Hom. Κοίρανον, αὐτὰρ Ἀλάστορα καὶ Χρόμιον καταπέφνας,
Ἄλκανδρόν θ' Ἅλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
Ἕκτωρ δὲ Τρῆχόν τε καὶ Οἰνόμαον καὶ Ὀρέστην,
Τεῦθραντ' ἠδ' Ἕλενον καὶ Ὀρέσβιον ἐξενάριξεν.
ἀλλ' ὅτε καὶ Περίφαντα ἰῶι θυμῶι, Ἄρεϊ, πέφνεν,
Τυδείδης ἵππους ἐλάσας πέλας ἤλυθε τοῖο,
τρῶσε δ' ἄρ' ἐς κενεῶνα ἀρήϊα μαιμώωντα.
Τρῶες δ' ὣς οὖν εἶδον πληγὴν καίριον οὖσαν,
σμερδαλέον σμαράγησαν, ἔπεβραχε δ' οὔρεα Ἴδης·
τοῖος γάρ τε ἔμελλεν ἀνὴρ θανέειν παρὰ μοῖραν.
  αὐτὰρ ἐπει Τυδείδου Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἕκτορος Ἄρεα, θυμὸν, ἔπαυσαν δηϊότητος,
νόσφι θεῶν Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι ἐμάχοντο·
οὐ γὰρ ἔχον μένος Ἕκτορος οὐδὲ δόλους Διομήδεος,
ἀλλ' ἀδόλως ἐμάχοντο. πέφνον δὲ Τρῶας Ἀχαιοὶ,
Αἴας μὲν Τελαμώνιος Εὐσώρου Ἀκάμαντα·
Ἄξυλον ἠδὲ Καλήσιον εἷλε πάϊς Τυδῆος·
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν,
Αἴσηπον τ' ἰδὲ Πήδασον, υἱέε Βουκολίωνος·
Πιδύτην δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Ἀστύαλον Πολυποίτης,
Ἀντίλοχος δ' Αὔληρον, Τεῦκρος δ' αὖτ' Ἀρετάονα.
Λήϊτος αὖ Φύλακον Βοιώτιος ἔκτανεν ἥρως,
Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον, Ἀτρείδης δ' Ἔλατον πέφνε·
L1[O] ✦ ἠδ' ὅν περ Μενέλαος ἕλε ζώοντα, Ἄδρηστον.
𝔸   Ἕκτωρ δ' αὖθ' Ἑλένοιο φραδαῖς ποτὶ Ἴλιον ἦλθε,
πόρτιας ἐξερέων δύο καὶ δέκα ῥέξαι Ἀθήνηι.
Τυδείδης δ' ἐσπείσατο Γλαύκωι Ἱππολόχοιο,
χάλκεα δ' ὅπλα ἄμειψε καὶ εἵλετο χρύσεα τοῖο·
Ζεὺς γάρ τε φρένας ὀλβωδώρου κύδανε Γλαύκου,
ὥς κεν ἀεὶ κλέος ἄφθιτον ἔσται ξεινοσυνάων.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐπέτειλε Τρωάσι ῥέξαι Ἀθήνηι,
βῆ ῥ' ἴμεν ὀτρυνέων καὶ Ἀλέξανδρον πολεμίζειν.
αὐτὸς δ' Ἀνδρομάχην τε καὶ υἱέα Ἀστυάνακτα
ἀντιφρόνων πραπίδων ἀγανοῖς βουλεύμασι θέλξας
ῥώετ' ἀπὸ πτόλιος σὺν Ἀλεξάνδρωι ποτὶ χάρμην.
  ἔνθ' ἄρ' Ἀλέξανδρος μὲν ἔπεφνε Μενέσθιον ἔγχει,
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα, Ἰφίνοον δὲ Γλαῦκος.
Αἴας δ' ἐκ προκλήσιος Ἕκτορι δῆριν ὀρίνας,
νικήσας νίκης ἐριγηθέος εἵλετο δῶρα
νῶτα βοὸς μεγάλοιο, τά οἱ τότε δῶκεν Ἀτρείδης.
  ὦ σχέτλιοι μέροπες, κακοφραδέες, ἀγριόθυμοι,
οἱ νείκους μὲν τίετε εἴδωλ' Ἐμπεδοκλείου,
χωλούς τε ῥυσσούς τε παραβλῶπάς τ' ὀφθαλμὼ,
ἀνέρας ἡμιθέους δὲ τοίοις τίετε δώροις,
ἢ βοὸς ἢ ὄϊος ἢ ὄρνιθος μελέεσσιν.
οἷσι κἀμὲ καὶ ἄκων δειδίσκετο οὔλιος ἀνὴρ,
ὧι πρὶν ἐγὼ θήτευσα, κατηφὼν Ἰσαάκιος,
ἠδ' ἄλοχος κείνου περικερδῆς, ἀγκυλόβουλος,

TZETZES

CARMINA HOMERICA

PREVIEW α 1

EPIC POEM .ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek (xii CE)
copy text: Lehrs (Didot 1841)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 1676 lines 2.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT 2-SIDED: **3** to **20**

Ἀργαλέου πολέμοιο μέγαν κλόνον Ἰλιακοῖο
ἔννεπε, Καλλιόπεια, ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς,
ἀρχῇθε δ' ἐπάειδε καὶ ἐς τέλος ἐξερέεινε,
ἐξ ὅτεο Πρίαμος λοιγὸν Τρώεσσι φυτεύει
Δύσπαριν οὐλόμενον, ἀρχὴν πολέμοιο κακοῖο,
τὸν νόος οὐκ ἐρέεινεν Ὁμήρου κυδαλίμοιο.
ἔννεπε δ' Ἀργείης Ἑλένης ἐρόεσσαν ὀπωπὴν,
πῶς τέ μιν ἦγεν Ἀλέξανδρος Σπάρτηθεν Τροίην.
ἔννεπε δὲ πλόον Ἑλλήνων καὶ νῆας ἁπάσας·
εἰπὲ δὲ Πηλείδαο κότον καὶ ὄλεθρον Ἀχαιῶν,
Σαρπήδοντος Πατρόκλου τε καὶ Ἕκτορος οἶτον·
εἰπὲ δὲ Πενθεσίλειαν, κούρην ἀντιάνειραν.
ἔννεπε δ' Αἰθιόπων στρατὸν, υἱέα τ' Ἠριγενείης.
φράζεο δ' Αἰακίδαο πότμον δακρυόεντα·
Εὐρύπυλον τε ἄειδε καὶ υἱέα Αἰακίδαο·
μαντείας θ' Ἑλένου, καὶ Ἀλεξάνδροιο φονῆα.
εἰπὲ δὲ καὶ πτολίπορθον Ἐπειοῦ δούριον ἵππον,
εἰς ὅ κεν ἠΐστωσε πελώρια τείχεα Τροίης.
ταῦτά μοι εὐπατέρεια, Διὸς τέκος, ἔννεπε Μοῦσα.
ἤτοι μὲν Τροίη πολέμοις πρότερον μογέεσκε.
πέρσε γὰρ αὐτὴν Ἡρακλέος μένος ἀγριοθύμου·
δουρὶ δ' αὖ αἱ Σκυθόμητρες ἐπέδραμον εἶτα γυναῖκες,
θυγατέρες Ἄρηος, Ἀμαζόνες ἀγκυλότοξοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο χερῶν ἀγέρωχοι ἐρωαὶ
ἄρεας αἱματόεντας ἐπ' ἀλλήλοις προφέρουσαι,
L1[I] ✦ Τρῶες ἀναπνεύσαντες ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο
𝔸 γαίης ἔργα νέμοντο παρ' εἰρήνηι κομόωντες.
οὐδ' ἄρα μὴν τάδε Μοίραις ἥνδανε χαλκεομίτοις·
ἄλλα γὰρ αὖτις μέρμερα Τρώεσι μητιόωντο.
τόφρα γὰρ οὖν τέρποντο παρ' εἰρήνη κομόωντες
εἰς ὅ κεν οὔνομα λυγρον ἀπ' αὐτόφιν ἔπλετο Πάρις.
αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραι στιβαροὺς κλώσαντο ἀτράκτους,
τοὶ γαῖαν κλονέουσι καὶ οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
εἶξαν δ' ἀτράκτοισι θεοὶ μεδέοντες Ὀλύμπου,
Φαίνων ἠδὲ Ζὴν καὶ Ἄρης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀφροδίτη Ἑρμῆς τε καὶ Ἄρτεμις ἀγλαόμορφος,
ἠδ' ἄλλοι δυοκαίδεκα, τρίς τε δέκα καὶ ὀκτὼ
καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἐτεύχετο πήματος ἀρχή·
αὐτίκα γὰρ Πριάμωι βασιλῆϊ κύεσκεν Ἑκάβη.
πρῶτα δὲ τὴν στροβέεσκον ὄνειροι ἠερόφοιτοι·
γρυνὸν γὰρ πυρόεντα τεκεῖν δοκέεσκεν ὀνείροις,
ὃς πρῆσε Τροίην τε καὶ ἄστεα Τρώϊα πάντα.
μάντεις δ' αὖ τὸν ὄνειρον ὑπεκρίνοντο λέγοντες·
"γαστέρι παῖδα φέρεις, Ἑκάβη, Τρώεσσιν ὄλεθρον."
ὣς ἄρα μάντιες ἀτρεκέως τόθ' ὑπεκρίνοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τέκε Τρωσὶν Ἑκάβη δύσγονον υἷα,
Tzetzes οὔνομα τῶιδε Πάριν θέτο, τὸν μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
Pre-H. αὐτὰρ ἄρα Πρίαμος παιδὸς γενέθλην ὑποτρείων,
ἤλυθε χρησόμενος παρὰ βωμοῖς Ἠελίοιο·
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσιν Ἀπόλλων, μάντις ἀμύμων,

τεῦχεσι λαμπόμενος πυρὶ τεχνήεντι ἀφλέκτωι,
οὐχ οἷον φλογέεσκε Συρηκοσίοιο κατόπτρου,
τῶι ῥ' Ἀρχιμήδης φλόγα εἵλκυσεν ἠελίοιο,
πρῆσε δὲ Μάρκου Μαρκέλλου νέας Αἰνεάδαο·
οὐ τοῖον Διομήδεος ἔφλεγε πῦρ ἀπὸ ὅπλων,
ἀφλεγέως δ' ἀμάρυσσεν ἀπαστράπτων σελάεσσιν,
οἷα τε Σείριος ἀστὴρ σκύλακος Ὠαρίωνος.
τοῖον τεύχεσι λαμπόμενος μέσον ἔνθορε χάρμης.
Φηγέα δ' αὖτε πρῶτον ἐνήρατο, υἷα Δάρητος,
ὅς ῥα τέχνης πυριεργέος ἤιδεε δαίδαλα ἔργα,
τοὺς ἱερῆας τὸν Ὅμηρος Ἡφαίστοιο κικλήσκει.
οὗτος μὲν τὸν ἐνήρατο· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀχαιοὶ,
Ἀτρείδης Ὀδίον πέφνεν, Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον,
πὰρ δὲ Σκαμάνδριον εἷλεν ἀκειρεκόμης Μενέλαος,
Μηριόνης Φέρεκλον, Πηδαῖον δ' αὖτε Φυλείδης.
Εὐρύπυλος δ' Ὑψήνορα τὸν Δολοπίονος ἔκτα,
τὸν ἱερῆα Σκαμάνδρου κάλεον, ἰχθυόωντα
ἀργυρέῃς δίνῃσιν ἐπ' εὐρείτου ποταμοῖο.
Πάνδαρος αὖ Διομήδεος ὦμον χραῦσεν ἐν ἰῶι.
καὶ τότε Τυδείδης Τρώεσσιν ὄλεθρον ἐφίει·
κτεῖνε γὰρ Ἀστύνοον καὶ Ὑπήνορα, ποιμένα λαῶν,
παῖδάς τ' Εὐρυδάμαντος, Ἄβαντά τε καὶ Πολύϊδον.
ἔκτα δὲ Φαίνοπος υἱοὺς, Ξάνθον τ' ἠδὲ Θόωνα·
πὰρ δ' ἄρ' Ἐχέμονα καὶ Χρόμιον Πριάμου πέφνεν υἷας,
σὺν ἄρα Πάνδαρον ὁρκοσφάλτην, ἠπεροπῆα.
πρὸς δ' ἔτι κεῖνον, τὸν τέκε βουκολέων Ἀγχίσης, L1[I]
Αἰνείαν, ἀπάραξε βαλὼν λίθωι ὀκρυόεντι. 𝔸
τὸν δὲ φυγῆς ἐπιθυμίη ἐξεσάωσε φυγόντα
νηῶι ἐν ἠγαθέωι πανδερκέος ἠελίοιο,
ἔνθα ἑ Τυδείδης κατοπάζων ἐκβοάασκεν·
"εἴκε, γυναιμανές! οὐκέτι ἀντιάσειας χάρμης·
οὐτάσαι οὗ ἕνεκα φήμιξαν χεῖρ' Ἀφροδίτης,
ὅττι μιν ἐσσύμενον πολέμου ἀπέπαυσεν ἐρωῆς."
καὶ τότε Σαρπηδὼν Τρῶας μαχέεσθαι ἔγειρεν.
πρῶτος δ' αὖτ' Ἀγαμέμνων Δηϊκόωντα ἔπεφνεν,
Αἰνειας δὲ Κρήθων' Ὀρσίλοχόν τε κατέκτα,
τραύματ' ἀκεσσάμενος, τά τε Τυδείδης προΐαψεν.
καί νύ κε καὶ Μενέλαον ἀντιόωντα κατέκτα,
εἰ μὴ Νέστορος υἱὸς ἀρήϊος ὦκα παρέστη·
Αἰνείας δ' ὑποέτρεσε, τοὶ δ' ἕλον ἄνδρας ἀρίστους.
Ἀτρείδης μὲν πρῶτα Πυλαιμένεα βασιλῆα,
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα κατέκτανε, λᾶϊ τυχήσας.
Ἕκτωρ δ' αὖ σὺν Ἄρηϊ, ἑῶι πολεμήτορι θυμῶι,
πρῶτα Μενέσθην τε καὶ Ἀρχίαλον σφαράγισσεν.
Αἴας δ' Ἄμφιον υἱὸν ἐξενάριξε Σελάγου,
ἀντία μαρνάμενος Τρώων καὶ Ἕκτορος οἶος.
Σαρπηδὼν δὲ Τληπόλεμον κατενήρατ' Ἀχαιῶν, Tzetzes
ἠνορέῃ κομόωντα, φιλὸν γόνον Ἡρακλῆος. Hom.
καί νύ κε δὴ σὺν τῶι ψυχὴν ἐκάπυσε καὶ αὐτός,
τοῖο ἀπὸ ζώοντος βληθεὶς ἔγχεϊ μακρῶι·

οὕνεκεν οὐκ ἀλέγιζε κομάων οὐδὲ βλακείης,
Tzetzes ἀλλ' ἄρ' ἐνὶ κονίῃσιν ἀρήϊον ὕπνον ἴαυεν,
Hom. μελδόμενος κρατεροῦ πολέμοιο λόχων τε φαλάγγων
λαῶν θ', οἵ οἱ ἕποντο, ὅπως σώοιτο ἕκαστος·
ταῦτα γάρ οἱ ψυχῆς δόκεε κρείσσω κομέων τε.
Pre-H. τὸν δ' Ὀδυσεὺς ἔκτεινε δόλοις, κτερέϊξε δ' ἄρ' Αἴας.
Hom. [αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν Ἀχιλλεὺς ὀβριμόθυμος,]
ὡς Βρισηΐδος εἵνεκα τοιάδε ἔργα γένοντο,
δάκρυε μὲν Παλαμήδεα, τὴν δ' ἐφέηκεν Ἀχαιοῖς,
αὐτὸς δ' αὖτ' ἀπέπαυσε μάχης πολέμοιό τε πάμπαν.
πρὸς δέ γε λοιμὸν Ἀπόλλων, ἠέλιος μέγας, ἧκεν·
θνῆσκον δ' Ἀργεῖοι, Παλαμήδεος οὐκέτ ἐόντος,
ὃς λοιμούς τε πρόφασκε καὶ ἀλθεστήρια τούτων.
Τρῶες δ' ὡς ἔμαθον λοιμόν τε χόλον τ' Ἀχιλῆος,
οὐκέτι πύργων ἔνδοθι οὐδὲ πόληος ἔμιμνον,
ἄλλ' ἄρα προφρονέως πυλέων πετάσαντες ὀχῆας
ἄχρι νεῶν κατέβαινον ἴδ' Ἀργείους ἐδάϊζον.
οἱ δ' ἄρα δαμνάμενοι λοιμῶι καὶ χείρεσι Τρώων,
ἐξ ἀπάταισιν ὀνείρου πανσυδίηι ἐχέοντο,
Τρωσὶν ἐναντίβιον πολεμίζειν ἱμείροντες.
σπεισαμένοισι δ' ἔδοξε δύο προμάχεσθαι ἁπάντων,
ὃς δ' ἂν νικήσηι, Ἑλένην φορέειν σὺν ἑταίροις·
ἐκ δ' ἔθορε Τρώων Πάρις, Ἀργείων Μενέλαος.
ὡς Πάρις ἡττήθη δὲ, Τρῶες ὅρκια χεῦον·
αὐτίκα γὰρ Μενέλαον Πάνδαρος ἔμβαλεν ἰῶι.
L2[O] ✦ οὐδ' ἔλαβεν κῦδος, δόξης δ' ἀπόερξεν ἑαυτόν·
𝔸 τὸν μὲν γὰρ Μαχάων ἰήσατο, φάρμακα πάσσων,
Τρωσὶ δὲ καὶ Τροίηι καὶ Πανδάρωι ἔπλετο πῆμα.
τόξα γάρ οἱ ἐρύοντι κακάγγελος ἤλυθεν αἶσα,
ἀστὴρ παμφανόων, σῆμα πολέμοιο, κομήτης,
Ἀθηναίη Ὁμήρου, τήν ῥα Ζεὺς προΐαλλεν.
ἐν δὲ θεοὶ ἀλλήλους ὤρων ἤματι κείνωι,
ὀκρυόεις Κρόνος ἠδέ τε Ἄρης ὀβριμόθυμος,
οἵ ῥά τε δόξης αἰζηοὺς πολέμων ἀπόερξαν,
αὐτοὺς δ' αὖ κατέπεφνον, σφῶν δὲ πόληας πέρσαν,
εἴ κεν ἐπ' ἤματι τοίωι ἀριστεύειν ποθέωσιν,
ὅτε χρονοκράτορα θάτερος θάτερον ποιήσει,
ἢν ἀρχὴν ὀπάσας, ἢ οἴκοις ἀντιάσειεν
ἢ θάτερος θάτερου ἠὲ Κρόνος Ἠελίοιο·
ὣς τοτε εἰσορόωντες Τροίηι κήδεα τεῦχον.
αὐτίκα γὰρ ὤρουσαν Ἀχαιοί τε Τρῶες τε
ἀλλήλοισι μάχεσθαι, πυκνὰ δὲ πῖπτε κάρηνα·
Ἀντίλοχος γὰρ ἔπεφνε Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
Ἀγήνωρ δ' Ἐλεφήνορα Τρώϊος ἔκτανεν ἀνὴρ,
Αἴας δ' αὖ Σιμοείσιον Ἀνθεμίδην ἐνάριξε,
Λεῦκον δὲ Πριάμοιο πάϊς νόθος Ἄντιφος εἷλε,
Δημοκόωντα δ' ἐνήρατ' Ὀδυσσεὺς Δαρδανίωνα,
ἔκ δὲ βίου Δαναὸν ἀπόερσε Διώρεα Πείρως,
τοῦ δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
ὣς τῶν μαρναμένων Διομήδης ἔνθορε μέσσον,

νηῶι ἐν ἠγαθέωι φαισιμβρότου Ἠελίοιο,
ὃς χρησμοῖσι τάδε προέειπιν μαντοσύναις τε· Tzetzes
"φράζεο,Τρώων ὄρχαμε, Φοίβου μῦθον ἐμοῖο· Pre-H.
ἀρτιτόκοιο λοχεύματος ἐκ Πάριδος, σέο παιδὸς,
ἄστυ τόδε Τροίης πολύμοχθος Ἄρης ἐκπέρσει,
εἴ κεν ὁ παῖς λυκάβαντος ὑπερθορέηι τριάκοντα."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βίη Πριάμοιο ἄνακτος,
ἔκθετο μὲν τὸν παῖδα παρ' ἀγροῖς οἷσι τρέφεσθαι,
δείματο δ' αὖ Πάριον τιμῆι Πάριδος, ἕο παιδός.
κεῖσε δ' ὁ παῖς ἀτίταλλε, διδασκόμενος περὶ πάντων,
ὅσσα γόνοις ἐπέοικεν ἐϋγενέων βασιλήων.
Ῥήτωρ δ' αὖ γεγαὼς συγγράμματα γράψατο πολλὰ,
εἰν ἐνὶ δ' αὖτε θεὰν ἐπιθυμίην, Ἀφροδίτην,
κρίνων, Παλλάδος ἠδ' Ἥρης γε ὑπέρτερα δῶκεν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δοκέει τόδε λώϊον ἔμμεναι ἄλλο,
ὥς ῥα σοφὸς τελέων περὶ κόσμου γράψε γενέθλης,
ἐκ Χάεος Ἐρέβους τε ὅπως πρώτιστα φάανθεν
Πηλεὺς, γαῖα φερέσβιος, ἠδὲ Θέτις γε, θάλασσα,
ἐν δ' Ἥρη πυρόεσσα, καὶ ἠέρος εὖρος, Ἀθήνη·
σὺν δ' ἄρα τῆις ἐπίην φιλίη, χρυσῆ Ἀφροδίτη.
Νεῖκος δ' αὖτ', Ἔρις, ἔνθετο μῆλον, κόσμον, ἄεθλον.
τὰς δ' ἄρα μὴν νικήσασα φιλίη, Ἀφροδίτη,
εἵλετο κόσμον ἅπαντα καὶ ἔμπεδον εἰσέτι ἴσχει·
τοὔνεκα μυθεύσαντο γάμους καὶ ἔριν δὲ θεάων.
τοῖα μὲν υἱὸς ὅδε Πριάμου Παρίωι ῥέζεσκεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τριάκοντα παρέδραμόν οἱ λυκάβαντες L2[O]
αὐτίκ' ἄρα Πρίαμος καὶ Τρώων ἄσπετα φῦλα 𝔸
ἐκ Παρίου μολπῃσιν ἀγίνεον ἐς Τροίην Πάριν,
ἄφρονες, οὐδ' ἐνόησαν ἐὸν φθόρον ἐγκονέοντες.
Ξανθικὸς ἦεν μεὶς, ὅτ' ἀγίνεον αὐτὸν ἐς ἄστυ,
Ξανθικὸς, ὃν Ἀπρίλλιον Ἕλληνες καλέουσιν·
εἰκοστῶι καὶ δευτέρωι ἤματι τοῖο δὲ ἤχθη.
τέρπετο δ' αὖ τοκέεσσι κασιγνήτοις τ' ἐνὶ Τροίηι,
ῥέζων πατρώιοισι θεοῖς κλειτὰς ἑκατόμβας,
ἑπτάσιν ὀκταπόροις καλλιχρόου Ἠριγενείης.
εὖτ' ἂν δ' ἕβδομον ἦμαρ ἔην πεντήκοστόν τε,
ὀγδοάτηι δεκάτηι τε Δεσίου Ἰουνίοιο,
καὶ τότε μιν προέηκε πατὴρ ἐπὶ Ἄργεος ἄστυ,
ῥέξαι νηῶι Ἀπόλλωνος λυγρῶν ἀπερωήν.
δῶκε δέ οἱ ἀνέρας ἑκατὸν καὶ κάλλιμα δῶρα,
δῶκε δὲ γράμματ' ἄγειν Ἀργείων ἐν βασιλεῦσιν,
ὄφρα γένοιτο φίλος καὶ ἐκτελέσοι ἑκατόμβας.
δείδιε γὰρ ἀΐων, Γανυμήδης οἷα πεπόνθει
Ταντάλου ὕπο ἄνακτος, ἐϋγενέος βασιλῆος·
τοὔνεκα τὸν προέηκε σὺν ἀνδράσι, γράμμασι, δώροις.
αὐτὰρ ὅ γ' ἁλμυρὸν ὕδωρ πλεύσας Ἐννοσιγαίου,
ἐς Σπάρτην ἐπαγαλλόμενος Διὸς ἤλυθεν οὔροις,
δέκτο δ' ἐπ' Ἀτρείδαο δόμοις ξανθοῦ Μενελάου.
ὃς Μενέλαος τοῖο δεδεγένος ἀγλαὰ δῶρα
ἔπλεεν ἐς Κρήτην, Διῒ εἷο προπάτορι ῥέζων,

4 (3C)

Ἀστερίωι, βασιλῆϊ Κρητάων περ ἐόντι.
οἱ πρὶν γάρ τε Δίας πάντας κάλεον βασιλῆας,
οὕνεκά μιν καλὸς Διὸς ἀστὴρ σκῆπτρον ὀπάζει,
ἔξοχα δ' αὖ μοίρῃσι παραὶ Νεμέοιο λέοντος,
ἐν πέμπτῃ δὲ μάλιστα· τὸ γὰρ βασιλεύτατον ἄλλων,
ἠελίοιο Ζῆνα παρ' ἀκτίνεσσι φαείνειν.
ἤτοι ὅ γ' ἐς Κρήτην πλέεν εἷο προπάτορι ῥέξων,
δώμασιν οἷσι δ' ἔλειπεν Ἀλέξανδρον σὺν ἑταίροις,
ὃς δή τοι ἐπὶ δείελα ἰδὼν τοῖο δάμαρτα
δουλίσιν ἀμφιπόλοισι κατερχομένην περὶ κῆπον,
κάλλεϊ ἱμερόεντι περιπρεπέϊ γανόωσαν,
ἐρώτων βελέεσσι πυριφλεγέεσσιν ἐπλήγη.
οὐδὲ μὲν οὐκ ἀντέπληξε, πλῆξε δὲ καὶ αὐτήν·
ἀμφοτέροις ἐρατὸν γὰρ ἐπ' εἴδεϊ κάλλος ἔκειτο.
ἡ γὰρ ἔην λευκὴ, τερενόχροος, εὔοφρυς, εὔριν,
λευκῶι δηριόωσα καὶ ἀργεννῇς χιόνεσσιν,
στήθεα δ' ἱμερόεντα καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα,
ὑγρῶπις, μελίγηρυς, εὔχαρις ἠδὲ βοῶπις,
θριξὶν ἑλισσομένῃσι χρυσοχρόοις κομόωσα,
εὔστολος ἠδὲ τελείη, πάντα φέρουσα τέλεια.
τόσσον δ' αὖ προφέρεσκε γυναικῶν κάλλεϊ πασῶν,
ἀστράσιν ἐννυχίοισιν ὅσον προφέρῃσι σελήνη.
ἥβης δ' αὖ χρόνον εἶχεν ἐεικοστόν τε καὶ ἕκτον.
τοῖα μὲν ἦεν κάλλεϊ κούρη Τυνδαρεώνη.
αὐτὸς δ' αὖτε Πάρις Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχεσκε·
L2[I] ◆ λευκὸς ἔην, εὐῆλιξ, εὔχαρις, ἠϋγένειος,
𝔸 θριξὶν ἑλιχρύσοισι καρηκομόων περὶ πάντας.
τοῖος ἐὼν τοίης ἐράσατο, πόθει δὲ καὶ αὐτή.
αὐτὰρ ἐπεὶ σήμηναν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔρωτα
Αἴθρης ἐννεσίῃσι καὶ ἄλλων θηλυτεράων,
νηῒ ἐνιθέμενοι δμωὰς κόσμον τ' ἐρατεινόν,
ἠδ' αὐτὴν Αἴθρην δολόεσσαν, πρὸς δὲ καὶ αὐτούς,
φεῦγον ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης Τύριον οἶδμα,
δειδιότες περάαν πλόον, ὃν Τροίηθεν ἐπέπλων.
αὐτίκα δ' ἐς Κρήτην Μενελάου οἰκέες ἦλθον,
ἀγγελίην ἐρέοντες· ὁ δ' ἔπλεεν ὦκα μάλιστα
εὐρυπόρου Σεισίχθονος οἴδματα πάντα ματεύων.
πολλὰ δ' ἀπρὴξ μογέεσκε, μάτην ἀκίχητα διώκων.
κεῖνοι γάρ τε μέγα πέλαγος Τύριον περόωντες
ἄστυ Τρώϊον εἶδον, ὅλον λυκάβαντα μογεῦντες.
Τρωϊάδες δ' Ἑλένην ἰδὲ Τρῶες πάντες ἰδόντες
θάμβεον, ὡς μάρμαιρεν ἀριπρεπέεσσιν ὀπωπαῖς.
τὴν δ' Ἑκάβη φιλέεσκε καὶ ἐν μεγάροισιν ἐτίμα.
ὣς πολέες φάσκουσιν Ἀλέξανδρον βασιλῆα
ἐλθέμεν ἐς Σπάρτην, ἀπό γε Τροίηθι κίοντα,
ὣς δ' Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἐς Τροίηνδε κομίσαι.
Tzetzes ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐρέουσιν, ὅσα φίλον ἔπλετο θυμῶι,
Pre-H. οὔδ' Ἑλένην φάσκουσι μετὰ Τρώεσσι παρεῖναι,
ἀλλ' ἄρα Πρωτῆος ποτὶ δῶμα στρωφάασθαι,
αὔτως δὲ στρατὸν Ἀργείων Τρώεσσι μάχεσθαι.

οἷος ἀπ' ἄλλων Ἀργείων καὶ ἔχεσκε παρ' αὐτῶι.
ἀλλ' ἄρα τῶν ἀΐοιτε κοράων εἶδος ἐρατόν·
Χρυσηῒς μὲν ἔην τυτθὴ, λεπτὴ, γλαγεόχρους,
ξανθοκόμης, μικρόμαστος, ἐτῶν δέκα ἐννιάδός τε,
παρθένος ὡραίη. Βρισηῒς δ' Ἱπποδάμεια
μακρὰ ἔην, λευκὴ, μελανόθριξ, οὐλοέθειρος,
καλλίμαστος ἰδ' εὔστολος, εὖρις, καλλιπάρῃος,
φαιδρὸν μειδιόωσα, σύνοφρυς δ' εἴδετο ἔμπης.
ἐν δὲ Μύνητος ἔην γυνὴ, ὃς βασίλευε Λελέγγων.
εἰκοσάτου πρώτου δὲ χρόνου τότε τήνδε ἐοῦσαν
Αἰακίδης ἀπάτερθεν Ἀχαιῶν κάσχεθεν οἴκοι·
οἱ δὲ βαρυφρονίοντες Ἀχιλλεῖ ἀγριάασκον.
καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς Ἀτρείδην προσέειπεν ἄνακτα·
"ἀγνώσσεις τάδε δὴ Παλαμήδεος ἔμμεναι ἔργα,
ὃς σὰ σκῆπτρα παρείρεται ἠδ' Ἀχιλῆϊ διδίσκει;
ἀλλ' ἄγε, σὺ βασίλευε, ἀτὰρ Παλαμήδεα πέφνον."
ὣς φάτο οὔλιος ἀνήρ· τῶι δ' ἐφεήνδανε βουλή.
καὶ δὴ Τρῶα κατέσχεθον, ὧι περ ἔειπον γράψαι,
ὅσσα κεν ἂν Πρίαμος Παλαμήδεϊ γράψε φιλοῦντι.
αὐτὰρ ἐπεὶ γράψαν, Παλαμήδεος εὐνῆι ἔθεντο,
δμῶα δολώσαντες δώροις Παλαμήδιος ἐσθλοῦ.
καὶ τότε τόνδε ἄγουσι παρὰ κλισίας ἀπὸ Λέσβου,
μῆχαρ ἑλέπτολι ὡς δῆθεν καλέοντες ῥέξαι,
χωρίζουσι δὲ ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου.
οὗτος δ' αὖ προσέειπε παρ' Ἀτρείδῃσι μολήσας·
"εἰ μὲν μῆχαρ ἑλέπτολι δίζησθ', Ἀτρείωνε, L2[I]
εἰσί τοι Αἴαντες δοιοὶ, πολέων ὀλετῆρες· 𝔸
εἰ δ' ἀπ' ἐμεῖο χερῶν ἄλλο ποθεέσκετε μῆχαρ,
αὐτίκα Τροίη ἕτοιμος ἐμῶι ἐνὶ μήχεϊ κεῖσθαι."
ὣς φάτο· οὐδ' ἐγίνωσκε, τὰ δὴ προέτευξαν ἐκεῖνοι.
αὐτίκα γὰρ δὴ ψευδέα γράμματα ἐξαγαγόντες
ἰλλάσιν αὐτὸν ἔδησαν, Ἑλλάδος ὡς προδοτῆρα,
κὰδ δὲ Μυκηναῖοι κτείνουσι Κεφάλληνές τε
βάλλοντες λιθάδεσσιν· ὁ δ' ἔστενε ταῦτα πιφαύσκων·
"χαῖρε, Ἀλήθεια κυδρή! πρόθανες γὰρ ἐμεῖο."
ὣς ὁ μὲν ἔκθανεν, ἄλλοι δ' αὖ μύροντο Ἀχαιοὶ
σιγῆι, πάντες δειδιότες χόλον Ἀτρείδαο·
οὐ γὰρ θάπτειν εἴα ἑ, οὔτ' ἄρα δάκρυα λείβειν,
φὰς θανέειν τὸν θάψαντα καὶ ἄκλαυστον ἐσεῖσθαι.
Αἴας δ' ὥς ἐνόησεν ἑταῖρον τόνδε πεσόντα —
ἐγγύθι γὰρ Σαλαμίς τε καὶ Εὔβοια, τῶν πάτραι, —
οἰμώξας μέγα καὶ ἄορ ἑλκύσας παρὰ μηροῦ
βαῖνε μέσον Παναχαιῶν, ἐν δὲ κέδασσε βολῆας.
αὐτὸς δὲ κλαίεσκεν ἀδινὰ, πεσὼν περὶ νεκρῶι,
ἐν δὲ κόμην προθέλυμνον τίλλεν, ἀπὸ κρατὸς ἕλκων,
θάψε δὲ τὸν φιλέων, κλαύσας, ἀέκητι ἀνάκτων.
ἀλλ' ἤτοι μορφὴν τοῦδ' ἀνέρος ἐξερεείνω. Tzetzes
μακρὸς, λευκὸς ἔην, ξανθόθριξ, πιναροχαίτης, Pre-H.
μάκροψις, ῥαδινὸς, Σοφίης ἰδ' Ἄρηος ὑποδμώς.
ξανθοκόμης δ' ἄρ' ἐὼν καταείδετο πιναροχαίτης,

μοῦνος ἀπ' ἄλλων Ἀργείων, — στυγέεσκε τὸν ἄνδρα,
Tzetzes οὕνεκά οἱ ἀρετῆι ἐριδαίνων οὐδὲν ἰσοῦτο.
Pre-H. τῶι καὶ ὄλεθρον ἔτευξε δολοφροσύνηισι νόοιο,
Ἀργείοις δ' ἐχόλωσεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
λοιμὸν δὲ στονόεντα κατὰ στρατὸν ὦρσε φέρεσθαι.
ἀρχὴν δ' αὐτῶν ἔχθεος εἴπω, τίς τοι ἐτύχθη.
οὐ μὲν Ὀδυσσέος εἰκῆι μνήσομαι αὐτὸς ἀρότρου,
οὔτ' ἄρα Τηλεμάχοιο. ψεύδεα πάντα τέτυκται·
αὐτὸς γὰρ συνάγειρεν Ἀχαιῶν πάντας ἀρίστους.
ταῦτα δέ τοι ἐρέω νημερτέα, ὥς περ ἐτύχθη.
Ἀργείοις περόωσιν ἀπ' Ἄργεος οἶδμα θαλάσσης,
ἐς Τροίην ὅτ' ἔπλωον, φαίνετο σήματα πολλὰ,
σκηπτοὶ ἐριφλεγέες μεγαλοσμάραγοι βρονταί τε,
ἴριδες ἠδὲ κομῆται λεῖψίς τ' ἠελίοιο·
καὶ τά γε θυμῶι τρείεσκον πάντες Παναχαιοί.
αὐτὸς δ' αὖ Παλαμήδης ἐκ δέος εἵλετο πάντων,
φήσας οὐκ Ἀργείοις, Τρωσὶ δὲ σῆμα κακοῖο·
πάντα γὰρ ἀντολίηθεν ἐφαίνετο σήματα ταῦτα.
πρὸς δέ τε μάντις ἔειπεν ἀληθέα πάντα πιφαύσκων.
πεσσὸν δ' αὖ καὶ γράμματα δεύτερον εὗρεν Ἀχαιοῖς.
καὶ τότε τὸν κυδαίνεσκον δῖοι Παναχαιοί.
καὶ τά γε θυμὸν ἔκναιεν ἀριστοφόνου Ὀδυσῆος.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἀπὸ Μυσῶν ἐς κλισίας κατέβησαν,
Τηλέφωι ἠδὲ καὶ ἄλλοις σπεισάμενοι βασιλεῦσιν,
ἐξ ὀρέων λύκοι ἐς κλισίας κατέβαινον Ἀχαιῶν,
L3[O] ✦ δμῶας ἀναρπάζοντες ἰδ' οὔρεας· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
𝔸 ὧι θυμῶι ποθέων Παλαμήδεϊ ἀντιφερίζειν,
μακρὰ βοων ἀνέβαινε παρ' οὔρεα, θῆρας ἐρύξων,
τοξοφόρους πολέας κούρους φορέων Παναχαιῶν,
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε τὸ σῆμα πέλον λοιμοῖο.
τους δὲ ἰδὼν Παλαμήδης μειδιόων προσέειπεν·
"ὦ Ὀδυσεῦ πολύβουλε, σὺν ἀνδράσι τοξοφόροισι,
τίπτε λύκοισι μάχην παναφραδέα τήνδε φορεῖτε;
οὔ νυ λύκοι, σχέτλιοι, παρὰ οὔρεσι καὶ πάρος ἦσαν;
ἀλλὰ τίς αὐτῶν Ἀργείους δηλήσατο πρόσθε;
λοιμοῦ σῆμα τόδ' ἐστίν· ἐᾶτε δὲ τόξα καὶ ἰοὺς,
ἐν λαχάνων βελέεσσι δ' ἐρύκετε λοιμοῦ ἐρωὴν,
μηδὲ κρεῶν γεύεσθε, καὶ εἰς ἅλα βαίνετε πάντες."
ὣς ἔφαθ'· οἱ δέ τε πάντες ἐποίεον, ὡς ἐκέλευεν·
μοῦνος δ' αὖ Ὀδυσεὺς ἐν ἐπεσβολίηισιν ἄτιζεν.
λοιμοῦ δ' αὐτίκ' ἐπεισφρήσαντος ἐπ' ἄστεα Τρώων,
αὐτοὶ ἀσινέες ἐκ κακοῦ ἔκφυγον οἶοι ἀπ' ἄλλων.
καὶ τότε δὴ Παλαμήδην ὡς θεὸν ἦσαν ἄγοντες.
αὐτὰρ ὁ ἐχθρὸς ἀνήρ οἱ ἐμήδετο κῆρα μέλαιναν,
καὶ κτάνεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, δολοφροσύνηισι νόοιο.
ἦτοι γὰρ Παλαμήδης πόρθεεν ἄστεα Τρώων
σύν γ' Ἀχιλῆϊ, ἕλον δὲ ἐείκοσι τρεῖς τι πόληας,
ἐκ τάων κειμήλια πολλὰ φέρον Παναχαιοῖς
ἠδὲ γυναῖκας πολλὰς Χρύσον τ' Ἀστυνόμειαν.
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς Ἱπποδάμειαν ἕλε Βρισῆος

ὣς ἄρα πολλοὶ πλάζονθ' ἱστορίην στροβέοντες·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέεινα πανατρεκίως ἀγορεύων, Tzetzes
ὥς κεν ἕκαστα γένοντο. τὰ δ' ἄλλ' ἀνεμώλια πάντα. Pre-H.
Ἀργεῖοι δ' Ἑλένην παρέμεν Τρώεσσι μαθόντες
Ἀτρείδην Μενέλαον, Ὀδυσσέα καὶ Παλαμήδην,
Θησείδην τ' Ἀκάμαντα καὶ Διομήδεα δῖον
πρέσβεις Τρωσὶν ἔπεμπον, ἀπήιτεον ἄρ τε γυναῖκα.
καί νύ κεν Ἀντιμάχοιο κακόφρονος ἔκταθεν ἔργοις
Ἀργείων οἱ ἄριστοι πρεσβείης ἀλεγεινῆς,
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένου εἵνεκα τοῖο·
ἀλλ' Ἀντήνωρ ξείνισεν ἐκ θανάτοιο σαώσας.
ὧι ποτὲ περθομένης Τροίης ἀπέδωκαν ἀμοιβάς·
πάντα γάρ οἱ ἐσάωσαν, δῶκάν τ' ὄλβια δῶρα.
τῆμος δ' Ἀντιμάχοιο ἀτάσθαλα ἔργα φυγόντες
Ἀργείοις ἐρέεινον, ὅσα πάθον ἄλγεα Τροίηι.
καὶ τότε δὴ στρατὸς ἐξ ἠπείρων ἠδ' ἀπὸ νήσων
εἰς ἓν ἀολλίζοντο κατὰ Τρώων ὀρέοντες.
οἷς δέκα δὴ λυκάβαντες ἀγειρομένοις παρέδραμον,
ἐξ οὗ ἔβη ποτὶ Τροίην κούρη Τυνδαρεώνη.
καὶ τότ' ἐπεσσυμένως ἐς νῆας ἔβαινον Ἀχαιοί·
δέδμηντο γὰρ ἅπαντες Τυνδαρέοιο ἐν ὅρκοις.
Αὐλίδα δ' εἰς ἔπλεον, κακὰ Τρωσὶν μητιόωντες.
οὐδὲ μὲν οὐδ' Ἀχιλῆος κυδαλίμοιο λάθοντο,
ἀρτιγάμου ἔτ' ἐόντος ἑῆς ἀλόχου μεγάροισιν,
ἐς Σκῦρον, Δολόπων νῆσον, Λυκομήδεος ἄστυ· —
τοὔνεκα μυθεύονται πέπλους θηλυτεράων· — L3[O]
ἀλλ' ἄρ' Ὀδυσσέα, Νέστορα καὶ Παλαμήδεα δῖον 𝔸
ἐς Πηλῆα Θέτιν τε καὶ ἐς Χείρωνα ἔπεμπον,
ὃς σοφίηι ἐκέκαστο καὶ ἐν μερόπεσσι θεοῦτο,
ὃς καὶ Ἀχιλλῆος μόρον ἧι ἐπέφραδε θυγατρί.
ὃν ποτὲ λισσάμενοι οὗτοι, πρέσβηες ἀγαυοὶ,
κῆρ Ἀχιλῆος ἄγουσι παρ' Ἀτρείδαις καὶ Ἀχαιοῖς,
πεντήκοντα νέας σὺν Μυρμιδόνεσσι φορεῦντα·
πεντήκοντα δ' ἔβαινον ἐπ' ἄνδρες νηῒ ἑκάστηι.
πὰρ δέ γε Πάτροκλος ἦεν Ἀμυντορίδης τε ὁ Φοῖνιξ,
ἦτοι ὁ λαοῦ, ὁ δ' αὖτ' Ἀχιλῆος μύθωι ἀνάσσων.
τοὺς δὲ ἰδόντες γήθεον Ἀργεῖοι Παναχαιοί,
τερπόμενοι λαοῖσι καὶ ἡγεμόσι πινυτοῖσι,
κάλλεϊ καὶ ἔργοις τε ἀελλοδρόμον Ἀχιλῆος·
ἔργοις γὰρ καὶ κάλλεϊ ποσσί θ' ὑπείρεχε πάντων·
αὐτὰρ ἐπεὶ Παναχαιοὶ ἐς Αὐλίδα ἠγερέθοντο,
νηυσὶν ἐν ὀγδώκοντα καὶ ἓξ χιλίαις ἑκατόν τε,
χειμερίοις ἀνέμοισι παραυτόθι εἰρύκοντο.
καὶ τότ' ἐς Ἄργος Ὀδυσσεὺς δώμασι Κλυταιμνήστρας
ἐλθὼν ἐξαπάτησε καὶ ἤγαγεν Ἰφιγένειαν,
Ἀρτέμιδι θύσων μαντείαις Θεστορίδαο.
ὡς δέ μιν εἶδε πατὴρ Ἀγαμέμνων, δάκρυα χεῦε.
καὶ τότ' ἀπ' ἐκσπεδίτοιο ἐφημίξαντο ἄνακτα,
οὕνεκα ταύτην εἷο θύγατρα ἔρεζον Ἀχαιοί.
τὴν ἔλαφος ῥύσασκεν, ἔθηκέ τε χώρηι ἐκείνηι

Ἀρτέμιδος ἱέρειαν ταυροπόλοιο, σελήνης·
ταύροις γάρ τε βόεσσι πολεύει γειαροτῆρσι,
τὸν σπόρον αὐξάνουσα σεληναίῃς ὑγρότησι,
οὕνεκα καὶ κερόεσσα πέλει καὶ ἅμαξαν ἰθύνει.
τῆς ἱέρειαν ἔθεντο Πανέλληνες τὴν κούρην,
τὴν δ' ἔλαφον ῥέζουσι παραΐξασαν ὁμίλωι.
καὶ τότ' ἄρ' ὑγροπνόους ἀνέμους ἐφέηκε Σελήνη
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ἔν, οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
οὔρια φυσιόωντας, ἐπὶ Τροίην ἀνάγοντας.
Ἀργεῖοι δ' ἀνάγοντο καὶ ἐς Τροίην ἐπέπλωον,
ἐκ πλατάνου μεμαθηκότες ἠδὲ δράκοντος ἅπαντα.
Τρωσὶ δ' ἄρ' Ἶρις ἔφαινεν Ἄρηος σῆμα κακοῖο,
οὐρανόθεν πυκινῶς φαεινομένη πολύχροιος·
σῆμα γὰρ ἥ γε τέτυκται χείματος ἠὲ ἄρηος,
ἀστράσιν οὐρανίοις ἐριλαμπέσιν ἶσα, κομήταις.
Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν, φύλακας εἷσαν ἁπάντηι·
ἀλλ' ὅτε δὴ πέλας Ἀργείων νέες ἦσαν ἐκείνων,
κοσμηθέντες ἄρα Τρῶες περὶ σῆμα Μυρίνης,
τεύχεσι λαμπόμενοι, παρὰ ῥηγμῖνα κατέβαινον,
στησάμενοί τ' ἐμάχοντο, νέας δ' ἀπόεργον Ἀχαιῶν.
δηρὸν δ' ὡς ἐμάχοντο ἐτώσια ἐν δέει ὅσσης,
πρῶτος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἔκθορε πλοίου.
τοῦ δέ τοι εἶδος ἀγητὸν, ἐπ' εἴδεϊ κάρτος ἔκειτο·
ξανθοκόμης ἦν, μακρὸς, ἑλίθριξ ἠδὲ γλαγόχρους,
τολμήεις, εὐσχήμων, εὔθετος, ἀρτιγένειος·
L3[I] ◆ αἰζηῶν τε νεώτατος ἦν ἄνευ Ἀντιλόχοιο.
A τοῦ δὲ γυνὴ θαλάμοισιν ἐλείπετο, Λαοδάμεια,
νυμφιδίους κόσμοισιν ἀγαλλομένη ἐπὶ βαιόν·
οὐ γὰρ δηρὸν ἔχαιρεν, ἐπ' ἀγλαΐηι κομόωσα.
Νυμφίον ὡς γὰρ ἄκουσε καλὸν πεσέειν παρὰ νηυσὶν,
χείρεσιν ἀντιπάλοισιν ἐν ἅλματι τοῖο θανόντα
Εὐφόρβου, Ἀχάτου ἢ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
νυμφιδίοις κόσμοισι πιριστέψασα ἑαυτὴν,
φαιδροῖς ὀφθαλμοῖσιν ἄορ παρὰ ἧπαρ ἱεῖσα
εἰς Ἀΐδην κατέβαινεν, ἀτερπέα νυμφευτῆρα,
καλὴ καλῶι ζήσασ' ἠδὲ θανοῦσα ἀκοίτηι.
τὴν ἐγὼ αἰνέω ἠδ' αὖτ' ἔξοχαν ἀμφαγαπάζω,
ὡς Εὐάδνην Ἀλκηστίν τε καὶ Ἀντιόπειαν,
τὴν Θεανώ τε καὶ Οἰνώνην καὶ Λουκρετίην τε,
ἠδὲ καὶ Ἀβραδάτου καλὴν ἄλοχον Πανθείην,
πρὸς δέ γε Πορκίην, ἐσθλὴν παράκοιτιν Βρούτου,
αἳ πόσιας τίμησαν καὶ ἔλαβον κλέος ἐσθλὸν,
οὐδὲ λέχη ἤισχυναν, ἀτάσθαλα ἔργα φιλοῦσαι,
οἷαι νῦν τελέθουσιν, ἀναιδέες, ἀγριόθυμοι,
Φυλονόμαι, Φαῖδραι Σθενίβοιαί τ' ἀλγεόδωροι.
τῆς τοι Λαοδαμείης ὡραῖος παρακοίτης
Tzetzes πρῶτος, Πρωτισίλαος ἀρήϊος, ἔκθορε πλοίου,
Pre-H. πῖπτε δ' ἐπεσσυμένος καὶ ἔλυσε φόβον χρησμοῖο,
νίκην οἷς ἑτάροισιν ἑῶι θανάτωι περιτεύξας·
πάντες γὰρ τὸν ἄριστον ἰδόντες τόνδε πεσόντα
νηῶν ἐξεχέοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
αὐτὰς δ' αὖ κατέδησαν πρυμναίοισι κάλωσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἐρύθηνε πελώριον οἶδμα θαλάσσης
αἱματόεις χείμαρρος, ἀπ' ἀμφοτέρων κελαρύζων,
νύκτα φυλαξάμενοι Τρῶες περὶ ἄστυ ἐχώρουν,
ἀντιβίην τρείοντες ἐν Ἀργείοισι μάχεσθαι.
Κύκνος δ' ἐκ Τενέδοιο μέσωι ἐνὶ νυκτὸς ἀμολγῶι,
Τρωσὶ χαριζόμενος, ἤγειρε μάχην ἐπ' Ἀχαιοῖς·
τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἀνέρας, οἵ οἱ ἕποντο.
ἔκτοτε δ' Ἀργείοισιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι
Τρώων κώμας περθέμεν ἠδέ τε ἄστεα πάντα.
τεῦξαν δὲ κλισίας πλεκτὰς, σταβάροις ἀραρυίας.
καί ῥ' οἱ μὲν κατέμιμνον, ἐνὶ κλισίῃσι μένοντες,
ἄλλοι δ' ἄστε' ἔπερθον, Ἀχιλλεὺς δ' αὖτε μάλιστα
δίωι σὺν Παλαμήδει, ἀνέρι πολλὸν ἀρίστωι,
ὃς σοφίηι ἐκέκαστο, γράμματα δ' εὗρε βροτοῖσιν,
πεσσὸν, ἀριθμούς τε, ζυγοστασίην τε καὶ ἄλλα.
σὺν τῶι πρῶτον Ἀχιλλεὺς καὶ ἄλλοις Παναχαιῶν
ἐς Μύσους ἐνέβαλλεν, ἐπ' ἄστεα Ἡρακλείδου
Τηλέφου, εὐρυμέδοντος, ἐϋγενέος βασιλῆος.
ἔνθα μάχη δριμεῖα, πολύς τι φόνος Παναχαιῶν
αὐτῶν τε Μυσῶν, πολλοὶ δὲ τρωπῶντο Ἀχαιοί·
Τήλεφος αὐτὸς γὰρ καὶ Αἷμος, ἄναξ Ἀρεΐδης,
πρὸς δ' αὖ Ἕλωρός τ' Ἀκταῖός τ', Ἴστροιο γενέθλη,
ἐν δὲ γυναῖκες Μυσῶν ἅρμασιν οἷσι μάχοντο.
καί νύ κεν ἐς κλισίας τε καὶ ἐς νέας ἦλθον Ἀχαιοὶ, L3[I]
εἰ μὴ Τήλεφον αὐτὸν μηρῶι πλῆξεν Ἀχιλλεὺς, A
εἴ κε Νιρεὺς μὴ ἔπεφνεν ἀμαιμάκετον βασίλειαν,
ἅρματι μαρναμένην, Ἱερὴν, δόρατι περονήσας·
ἡ γάρ τε προθέεσκε καὶ Ἀργείους ἐνάριζε,
μαινομένη ἐπ' ἀκοίτηι, τόν περ ἔτρωσεν Ἀχιλλεύς.
τὴν Μυσοί τε καὶ Ἀργεῖοι στενάχοντο πεσοῦσαν,
τόσσος δὲ θρῆνος περὶ κάλλεϊ ὤρετο ταύτης,
Τηλέφωι ὡς σπείσασθαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον·
ἡ γὰρ καὶ Ἑλένην ἔπεκαίνυτο κάλλεϊ πολλόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαντο καὶ ἐς κλισίας κατέβησαν,
πάντες ἄρ' Ἀργεῖοι φίλεον Παλαμήδεα δῖον,
οὕνεκ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἔην καὶ ἤπια ἤιδει,
τοὺς δέ τε ἀσχαλόωντας ἔρωτι πάτρης ἐρατεινῆς
εὑρὼν πεσσὸν ἔτερπε, καὶ ἐξελάασκεν ἀνίην,
ἠδέ τε νούσους προὔλεγε καὶ νούσων ἀπερωὴν,
ἀλθεστήρια φάρμακα βρώσεις τ' ἐξερεείνων·
οὕνεκα σήματα ἠδὲ τεράατα προὔλεγε πάντα,
οὕνεκά τε ξύμπασι φίλος μερόπεσσι τέτυκτο,
οὐδ' ἀγέρωχος ἔην ἢ ἀτάσθαλα ἔργα ἔρεζε.
τοὔνεκα τὸν φιλέεσκον Ἀχαιῶν ἔθνεα πάντων.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς, ἡρώων φθόρος, ἔχθος ἀρίστων, Tzetzes
ὅς ῥα Φιλοκτήτην Λήμνωι λίπε, νῆας ἐλάσας, Pre-H.
ὅς τ' Αἴαντα πελώριον ὕστερον ἔκτα χολώσας,
Λοκρὸν ὃς ἔρσε θαλάσσηι — φεῦγε γὰρ εἵνεκα τοῖο

τὸν δ' Ἀχιλεὺς κροτάφοισι βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
Tzetzes καὶ τότε δὴ Τυδείδης, Θερσίταο χολωθείς,
Post H. ῥῖψε ποτὶ Σκάμανδρον Ἀμαζόνα Πενθεσίλειαν·
ἔνθα ἑ τὴν λίπε θυμὸς ἐνὶ ῥοθίοισι Σκαμάνδρου.
οὐδ' ἄρα Τρυφιοδώρωι ἐφανδάνει, οἷα καὶ ἄλλοις,
Ξάνθου ἐνὶ ῥεέθροις ῥιφῆναι Πενθεσίλειαν,
Αἰακίδηι δ' ἐρέει κτανέειν ἅμα καὶ κτερεΐξαι.
ὣς ἄρα πῆμα Τρωσὶν ἐπήλυθε δεύτατον ἄλλο·
Ἀργεῖοι δ' ἀνέπνευσαν ὀϊζυρῆς ἀπὸ χάρμης.
ἀλλ' ἄρα βαιὸν ἐπὶ χρόνον ἐκτὸς ἀπέσσαν ἰωκῆς·
Μέμνων γὰρ πάλιν ἤλυθεν Αἰθιόπων ἀπὸ γαίης,
Φοῖνιξ Πουλυδάμας τε, λεὼς δ' ἐπιέσπετ' ἀπείρων,
πεζοί θ' ἱππῆές τε, ὅση ψάμαθός τε κόνις τε,
ψιλοί, ὁπλῖται, πελτοφόροι καὶ σφενδονέοντες,
φρακτοί, ἄφρακτοι, ἠδὲ Ταραντῖνοι μεγάθυμοι,
δουρί τε μαρνάμενοι καὶ τοξοδάμαντες ἐπῆσαν.
τοὶ μὲν ἔσαν μάχιμοι, πολλοὶ δ' ἄρα χρειοδοτῆρες
νυκτὶ ἐπήλυθον Ἰνδοί, ἁλμυρὸν οἶδμα πλέοντες,
νηυσὶν ὁμοῦ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον εἰσφορέοντες.
τοῖς δ' ἐπὶ νῆες ἕποντο ἀπείριτοι· αἱ δ' ἄρα ἦσαν
μακραί, φορτίδες, ἱππηγοί, πρὸς δ' αὖτε πορεῖα
ἄλλα τε εἴδεα ναῶν. τοὶ δ' ἀπέβαινον ὦκα·
τοὺς δ' οὐ Τροίη χάνδανεν οὔτ' ἄρα Τρώϊον οὖδας.
καὶ τότε μὲν φυλάκεσσιν ἐεργμένοι ἔνθα καὶ ἔνθα,
δορπήσαντες ἴαυον πάννυχα νήδυμον ὕπνον.
L1[O]✦ ἀλλ' ὅτε δὴ λευκόχρως ἤρχετο Ἠριγένεια,
𝔹 ἀνστάντες φορέοντο, πολύθροος ὦρτο δ' ἰωή.
ἵπποι δ' αὖτ' Ἀράβων ἐριαύχενες ἀγριοθύμων
ψηχόμενοι χρεμέθοντο, πελώρια γαυριόωντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ Τροίηθεν ἀπὸ Πριάμοιο μελάθρων
ἔκθορε Μέμνων, ὄβριμος υἱὸς Ἠριγενείης,
Φοῖνιξ Πουλυδάμας τε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἰνδῶν,
Δαρδανίωνες Τρῶές τ' ἠδ' ὅσα Τρώϊα φῦλα,
ἐς πεδίον κατέβαινον· στείνετο δ' ἔθνεα λαῶν.
ἥρως δ' ὀβριμόθυμος ἐφ' ἅρματος ἵστατο Μέμνων,
Πουλυδάμας δ' ἑκάτερθε καὶ ἄλλοι κοίρανοι Ἰνδῶν.
καὶ τότε χειρὸς πτύγματι λαὸν ἐκέκλετο Μέμνων
ἐς πόλεμον θωρήσσεσθαι, ἀράβιζε δὲ τεύχη
Ἰνδῶν εἱλομένων θωρησσομένων τε τάχιστα
ὅπλοις νηγατέοισι καὶ ἀσπίσι τεσσαραπλεύροις.
ἀλλ' ὅτε δὴ θωρήχθησαν Τρῶές τε καὶ αὐτοί,
ἔστασαν ἐν τελέεσσι παρ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστος.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐθωρήχθησαν ἀνάγκηι.
εὖτ' ἄρα ἠελίοιο μένος σκιάασκεν ἀρούρας,
σύμβαλον ἀλλήλοισι, πολὺς δ' ἐπέην ὀρυγμαδός
μαρναμένων ἀνέρων· νέκυες δ' ἄρα πλῆθον ἁπάντηι
φύρδην ἀμφοτέρωθεν, ἀπ' Ἀργείων δὲ μάλιστα.
ἔθνεα δ' ἔρρεον Ἰνδῶν καὶ Ἀράβων μεγαθύμων
πάντοθεν ἐκχύμενα· τοὶ δ' ἐν μέσωι ἄλγεα πάσχον
Ἀργεῖοι, πολυτεριέα δ' αὐτῶν λύετο γοῦνα.

7 (6C)

δειδιότες ἀμὴν ἀγέρωχον καλλιέπειαν.
Τίμων δ' ἀφρονέοντες, ὅσοι τοῖς αἴσχεα ἦσαν, Tzetzes
λεπροί, ψεδνοκάρηνοι, ἀΐδριες, ἄχθεα γαίης, Hom.
οὕνεκα τῆι πείθοντο παρὰ κρυφίοις λεχέεσσιν,
οὐδ' ὡς ἄλλοι ἀνήνανθ', οἳ περιώσιον ἆσθεν,
καὶ ἐσθλοί περ ἐόντες· σωφροσύνη δ' οὐ χραῖσμεν.
ἀλλά νυ τοῖσι Δίκη καὶ ὑστάτιόν περ ἀρήξει,
αὐτὰς δ' αὖτ' ὀλέσει, πολυεύνους, κλεψιγαμούσας,
χρυσόκερώς τε πόσεις, οἳ λώϊα οὐχ ὁρόωντες,
πειθόμενοι δολίῃσιν ἑαῖς ἐχίδναις ὁμολέκτροις,
τούτων μὲν κυδαίνουσι κρυφίους ὀαριστάς,
καὶ λεπρούς περ ἐόντας, ἀΐδριας, ἄχθεα γαίης,
ἀνέρας ἡμιθέους δέ, ἀριπρεπέας περὶ πάντας
καὶ γενεῆι καὶ εἴδεϊ ἠδὲ λόγοισι καὶ ἔργοις,
οὕνεκεν οὐ κακοί εἰσιν, ἀτίουσ' ἀφρονέοντες,
ὡς τότ' Ἀτρείδης, οὐδενοσώρας τίων ἄλλους,
Αἴαντα ταύροιο βοὸς νώτοισιν ἐτίμα,
Ἕκτορα, μέρμερον ἐχθρόν, νικήσαντ' ἐνὶ χάρμηι.
Ἀντήνωρ δ' Ἑλένην φάτο δοῦναι Τρῶας Ἀχαιοῖς·
μηδ' εἰκαῖα μάχεσθαι, ὅρκια δηλήσαντας·
δῶρα Ἀλέξανδρος φάτο, οὐχ Ἑλένην ἀποδοῦναι.
Ἰδαῖον δὲ Τρῶες ἐπ' Ἀργείους ἐφέηκαν,
εἰπέμεναι τάδε, ὥς τε νεκροὺς ἐάσειαν θάψαι.
οἱ δὲ τάδ' οὐκ ἔθελον, ἄμφω δὲ νεκροὺς κτερέϊξαν.
καὶ νηῶν ἔρυμα, πύργους, ποίησαν Ἀχαιοί,
Νέστορος ἐν βουλαῖσιν· ὁ γὰρ περίοιδε νοῆσαι. L1[O]
Ζεὺς δὲ τότ', οὐρανός, ἀργυφέας νεφέλας στυφελίζων, 𝔹
βρόντα χωόμενος, κακὰ δ' Ἀργείοισιν ἐδείκνυ.
κυδιόων δ' ἀγόρευε θεοῖς κρατερώτατος εἶναι,
οὕνεκεν οὐρανοῦ ἐν κινήσει πάντα φορεῖται.
Ἀργεῖοι δὲ Τρωσὶν ὑπέτρεσαν ἡττηθέντες.
Νέστορα δ' Ἕκτορος ἐξεσάωσεν ἄναξ Διομήδης·
κτεῖνε δ' ἄρ' Ἕκτορος ἡνίοχον, ταχὺν Ἠνιοπῆα.
αὖθις δ' αὖτ' Ἀγέλαον ἔπεφνε τάφροιο ὀρούσας,
αἰετὸν ὡς ἐνόησε νεβρὸν ῥίψαντα ἔραζε.
πέφνον δ' ἄλλοι ἄλλους Ἀργείων βασιλῆες.
Τεῦκρος δ' αὖτε δέκα κτείνας τόξοιο βολάων,
ὑστάτιον βλήθη λίθωι Ἕκτορος, ἦχθη δ' ἐς νέας.
Τρῶες δ' Ἀργείους ἔλασαν παρὰ τάφρον Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ὅτε τοὺς ἀπέπαυσε νὺξ ἀνδροκτασιάων,
καίοντες πυρὰ φεύγειν ἐξαπόεργον Ἀχαιούς.
χίλεα ἦν πυρά, πεντήκοντα δέ ἄνδρες ἑκάστωι.
ὣς ἐφύλασσον Τρῶες. Ἀχαιοὶ δ' αὖτε δαμέντες
πρέσβεσι Πηλείδην λιτάνευον· ὁ δ' αὖτ' ἀπέειπεν.
Τυδείδης δ' Ὀδυσεύς τε κατάσκοποι ἦκον Τρώων·
κτείναντες δὲ Δόλωνα, δυώδεκα Θρῆικας, Ῥῆσον,
αὖτις ὑπέστρεφον, ἵππους Ῥήσου τοῖο λαβόντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἁγνὸν ἐξεφάνη φῶς Ἠριγενείης,
πολλοὺς κρείων Ἀτρείδης καταέκτανε Τρώων.
καὶ τότε τὸν ἀπέπαυσε Κόων, δορὶ χεῖρα τορήσας,

Σῶκος δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, τὸν Αἴας ἐξεσάωσεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος κεραελκέα τόξα ἐρύων
Τυδείδην βάλεν ἠδὲ Μαχάονα Εὐρύπυλόν τε.
Νέστωρ δ' ὡς φορέεσκε Μαχάονα ἰητῆρα,
Πάτροκλον ἧκεν Ἀχιλλεὺς ἐξερέοντα, τίς εἴη·
ὃς δὴ Νέστορος ἐκ κλισίης παλίνορσος ὀρούων
Εὐρυπύλου βεβολημένου ἄγριον ἕλκος ἀκεῖτο.
τεῖχος δὲ Τρῶες Δαναῶν ἕλον, οἱ δὲ φέβοντο.
τοὺς δ' Ἐνοσίχθων Ἀργείους ἐσάωσε Ποσειδῶν,
πολλὰ δ' ἀπ' ἀμφοτέρωθε καρήατα πῖπτον ἔραζε.
καὶ τότ' Ἀτρείδης καὶ Νέστωρ σὺν τραυματίαισιν
ἐς πόλεμον κατέβαινον· ἐρίβρομος ἦν γὰρ ἰωή.
Ἥρη λεπταλέος δὲ ἀὴρ πυρόεις, ἀνορούσας,
κράσιος, Ἀφροδίτης, παντερπέα κεστὸν ἑλοῦσα,
ὀμβροφόρων νεφέων ἀνεμώδεας ἤλασεν ὁρμὰς,
εἶαρ δ' ἀνθεμόεν ποιητρόφον ἐξεφαάνθη,
πάμπαν δ' οὐ κατάεσχε, μετάτροπος ἤθελε δ' εἶναι.
τοὔνεκα λάθριον Ἥρης κοίτην φημίξαντο
ὕπνον τε Ζηνός. νίκων δὲ Τρῶας Ἀχαιοὶ,
Αἴας δ' Ἕκτορα χάρμης παῦσε λίθου ὑπ' ἐροῆς.
κραιπνοσύνηι δὲ ποδῶν Λοκρὸς ἔκτανε νήριθμον ὄχλον.
αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς ἐγρόμενος κακὰ τεῦξεν Ἀχαιοῖς·
Ἕκτορα γάρ τ' ἀνέγειρε βιβλημένον, αἷμ' ἐμέοντα,
ὃς πολέας ὀλέσας νέα πρῆσε Πρωτεσιλάου.
καὶ τότ' Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ἧκεν ἀμῦναι Ἀχαιοῖς
L1[I] ◆ ὃς πολέας ὀλέσας, Σαρπηδόνα τε Διὸς υἱὸν,
𝔹 ὕστατον αὐτὸς ὑφ' Ἕκτορος ἔκθανεν ἀνδροφόνοιο.
αὐτὰρ δὴ Μενέλαος χρυσοκόμην κατέπεφνεν
Βουκολίδην Εὔφορβον, Ἀβαρβαρέης φίλον υἱόν.
Ἀργαλέου πολέμου γεγαῶτος δ' ἀμφὶ Πατρόκλωι,
Ἀντίλοχον πέμπουσιν Ἀχιλλῆϊ ἐρέοντα.
ὃς δέ γε λυγρὴν ἀγγελίην τοίην ἐπακούσας
ἤϊεν ἐς πόλεμον καὶ ἤγαγε νεκρὸν ἑταῖρον.
ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε βαρύφρονος Αἰακίδαο,
ἣν Παλαμήδεος εἵνεκα μήνιεν Ἀργείοισιν·
τήν περ Ὅμηρος ἔφησεν, οὗ εἵνεκα εἶπε, γενέσθαι,
οὐκ ἐθέλων Δαναοῖς κακὸν αἶσχος τοῖον ἰάψαι,
οὗ χάριν οὐδ' ἐπέεσσιν ἑοῖς ὕμνησε τὸν ἄνδρα.
ταῦτ' ἄρα μῆνις ἔτευξε, μέχρι καὶ Πάτροκλον εἷλεν.
αὖτὰρ ἐπεὶ βαρύμηνιν ἔπαυσε χόλον Πηλείδης,
Ἀτρείδαις ἐσπείσατο· σὺν δ' ὅπλα χρύσεα τεύξας
ἤϊεν ἐς πόλεμον, πολέας δὲ Τρώων πέφνεν,
Αἰνεία δὲ καὶ Ἕκτορι φύζαν ἀνάλκιδα ἧκε.
τοὺς δ' ἄλλους ἐδάϊξε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα.
ποινὴν δ' ἄρ Πατρόκλου ζῶντας δυοκαίδεκα εἷλεν.
ὣς ὅ γε τοὺς ἐδάϊζε παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα.
Tzetzes οἱ δ' ἄλλοι ἐδύοντο ποτὶ πτόλιν ἔνδοθι τείχους,
Hom. Ἕκτορα δ' οἶον μοῖρα πυλάων ἐκτὸς ἔρυξεν·
τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε καὶ ἅρματι ἕλκετο δήσας.
ἄνδιχα δ' ἐξερέουσιν, ὅπως θάνεν ἄρεϊ Ἕκτωρ.

ὥς κεν ἀποκτείνειε μέσον περὶ πάντας ἑλοῦσα.
καί νύ κε πάντα τέλεσσεν, ὅσα φρεσὶν ἔλπετο ἧισιν·
ἔνθεν γὰρ Αἰνείας εἶχεν ἵππεον ἴλην,
Δηΐφοβος δ' ἑτέρωθεν λαὸν ἀσπιδιώτην·
σὺν δὲ Πάρις κλονέεσκεν ὀϊστοφόροις αἰζηοῖς.
οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ὑπερθύμως ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι Τρώεσσι· παλαμναίη γὰρ ἀνάγκη.
ἀνδρῶν δ' ἰφθίμων κεφαλαὶ ποτέοντ' ἐπὶ γαίηι,
πολλαὶ μὲν Δαναῶν ἠδὲ Τρώων μεγαθύμων.
ἡ δὲ γυναῖκας ἔχουσα ἀρηϊφίλους ἐλάασκεν,
ὥς κεν ἐνικλείσειε, μέσωι δ' ἐνὶ πάντας ὀλέσσηι.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς ἐφράσσατο, κείνης δ' ἔσβεσεν ὁρμήν.
ὡς γάρ μιν ἐλάουσαν ἐπερχομένην τ' ἐνόησεν,
ἔστη ἑλιχθεὶς ἐν πυμάτοισι λόχοις ἀπὸ πρώτων,
βαιοῖς σὺν ἱππεῦσι δ' ἀρηρόσιν ἐν σακέεσσιν
ἤλασεν ἀντιβίως κατεναντίον ἀπροόπτως,
καί ῥα προεξελάων τοξαζομένην βασίλειαν
δεξιτερὴν κατὰ πλευρὴν δόχμιον οὔτασε δουρί.
αἶψα δ' ἀφ' ἵππου κάππεσεν, εἰσέτι δ' ἐμπνείεσκεν.
καὶ τὴν μὲν λίπεν αὖθι, ἐπ' ἄλλας δ' ὤιχετο κούρας,
τῶι δ' ἄρα μὴν ἱππῆες ἕποντο καρτερόθυμοι.
ἔνθ' ἤτοι πέσεν Ἱπποθόη καὶ Ἀντιάνειρα·
Τοξοφόνη δ' ἐπὶ τῆισι θάνεν καὶ Τοξοάνασσα,
καλὴ Γωρυτόεσσα καὶ Ἰοδόκη Φαρέτρη τε,
Ἀνδρὼ, Ἰόξεια, Βιοστροφὴ, Ἀνδροδάϊξα.
πρὸς τῆις Ἀσπιδοχάρμη πέσσε καὶ Ἐγχεσίμαργος, L1[I]
Κνῆμις καὶ Θωρήκη, Χαλκάορ Εὐρυλόφη τε, 𝔹
Ἑκάτη Ἀγχιμάχη τε καὶ Ἀνδρομάχη βασίλεια.
ταὶ μὲν Ἀμαζονίδων κοῦραι πέσον ἔξοχοι ἄλλων,
ἡγεμόνες, βασίλειαι· πληθὺς δ' ἄσπετος ἦεν.
Τρῶες δ' ὡς οὖν εἶδον Ἀμαζονίδων βασιλείας
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων δηϊζομένας μεγαθύμων,
οὐκέτι θυμὸν ἔχεσκον ἐνὶ μελέεσσιν ἑοῖσιν,
ἀλλ' ἵππων ἐν γούνασι καρπαλίμοις τε πόδεσσι,
φεῦγον δ' ἄλληι ἄλλος. τοὶ δὲ δίωκον ὄπισθεν
Ἀργεῖοι μεγάθυμοι, βαῖνον δ' ἐν νεκύεσσιν,
εἰς ὅ κεν ἄλλους μὲν συνέελσαν τείχεϊ Τρώων,
τοὺς δ' ἔτι ἔξω τείχεος εἷλον ζωγρείηισιν.
δάσσατο δ' αὖτε ἕκαστος Ἀμαζόνας ἠδὲ καὶ αὐτούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μάχη πολέμοιο δαφοινοῦ,
αὖτις ὑποστρεφθέντες Πενθεσίλειαν ἑώρων.
ἡ δ' ἔτι ἀσπαίρεσκεν ἐνὶ θανάτοιο φονῆισιν,
μαρμαίρεσκε δὲ κάλλεϊ ὕστατα φυσιόωσα,
οὐδέ τι μαστὸν ἔφαινε· κόρη γὰρ ἔην ἔτι ἀδμής.
μύρετο δ' Αἰακίδης καὶ ἐλίσσετο πάντας ἑταίρους,
τύμβον ὅπως τεύξαντες ἐπικτεριοῦσι γυναῖκα·
σῆμα δὲ πρῶτον Θερσίτου γένετ' ἤέ περ αὐτῆς. Tzetzes
ἤτοι γὰρ Πηλείδης μύρετο, ὡς ἐπεώικει, Post H.
ἥβην ἠνορέην τε καὶ ἔξοχα κάλλεα κούρης·
Θερσίτης δ' ἑτέρωθε λέγ' αἴσχεα εἵνεκα τῆσδε.

ἐμπνεύσας ἀδόκητα ἐφέσπερα, χείματος ὥρηι,
Tzetzes πήγνυσιν ὕδατα λευκὰ καὶ ἐς χιόνα μεταβάλλει,
Post H. πάντηι δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἐπύκασσεν γαῖαν ἅπασαν·
ὣς τότε Πενθεσίλεια γυνή, ἐπ' ἄελπτα φανεῖσα,
ὁρμὴν ψῦξεν Ἀχαιῶν, ἔσβεσε δ' ἔνδοθι θυμὸν,
στρῶσε δὲ πᾶν πεδίον νεκρῶν, μερόπων τε καὶ ἵππων
τοὺς δέ τε νὺξ ἐσάωσε Ποσειδῶνός τ' ἐπαρωγή·
ἡ δέ τε πὰρ Τρώεσσιν ἀφίκετο, χάρμα κιοῦσα,
πολλοὺς Ἀργείων φορέουσα καὶ ἔντεα νεκρῶν.
ὣς δ' ἄρα τοὺς ἐδάϊζεν ἐπὶ τρισὶν ἤμασι κούρη,
νυκτὶ σαωζομένους ποτὶ ῥηγμίνεσσι θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε νὺξ σκοτόεσσα τετάρτου ἤματος ἦεν,
εἶδε δ' ἄρ' ἐν λεχέεσσιν ἀγαλλομένη ἐπὶ νίκηι,
αὔριον οἰομένη Ἀργείους πάμπαν ὀλέσσαι,
δὴ τότ' ἄρα Πριάμωι καὶ αὐτῆι Πενθεσιλείηι
Ἥρη ὄνειρον ἕηκεν ἀτερπέα, δακρυόεντα,
πότμον ἐποσσύμενον μεγαθύμου Πενθεσιλείης.
ἦτοι γὰρ Πριάμωι ζώειν δοκίεσκεν ἔθ' Ἕκτωρ,
κούρης δ' εἶδος ἔχεν, καὶ ἀρήϊος, ὡς πάρος, ἦεν·
χαῖρε δὲ τῶι Πρίαμος καὶ ἄλλων ἔθνεα Τρώων·
τὸν δ' ἄρα Πηλείδης κατεέκτανεν ἠΰτε πρόσθεν.
Πενθεσιλείηι δ' αὖτε ἐείσατο τοῖος ὄνειρος·
μητέρα τῆς δοκέεσκεν ὁρᾶιν, μεγάθυμον Ὀτρήρην,
αἰζηῶι μάλα καλῶι τήνδε διδοῦσαν ἕπεσθαι,
νυμφίωι ἠϋκόμωι, κάλλει Χαρίτεσσιν ὁμοίωι·
L2[O] ◆ ἡ δ' ἐθέλεσκεν ἕπεσθαι· ἀνὴρ δέ τις ἄγριος ἄλλος
𝔹 πίσσηι ἐειδόμενος χροίην, δεινός τε μέγας τε,
κρᾶτα φέρων ἑκατὸν, παγχάλκεον ἔγχος ἀείρων,
ἵππωι ἐφεζόμενος παναμείλιχα φυσιόωντι,
ἁρπάξας προβέβηκε βερεθριόωσι μελάθροις.
τοῖα τοῖσι φάνη ἐπινύκτερα φάσματ' ὀνείρων.
εὖτ' ἂρ δ' ὠκεανοῦ ἀποέσσυτο Ἠριγένεια,
δίφρωι ἐφεζομένη — τὴν δ' ὠκέες εἴρυον ἵπποι,
Λάμπος καὶ Φαέθων, οἵ οἱ ζύγιοι τελέθουσιν·
Πήγασος αὖτε νεόκτητος παρήορος ἦεν, —
καὶ τότε δὴ κούρη θωρήσσετο Πενθεσίλεια.
τῆς δὲ κορυσσομένης ἀπὸ κρατὸς κάππεσε πήληξ,
σὺν δ' ἵππος χρεμέτισε πανείκελα μυρομένοισιν.
ταῦτα κορυσσομένηι οἱ ἐφαίνετο σήματα λυγρά·
εὖτε δ' ἄρ' Ἀργείοισιν ἐείσατο ἄντα μάχεσθαι,
αἰετὸς ἐν νεφέεσσι πέλειαν τίλλε μεμαρπὼς,
ὡς Ἀχιλεὺς τὴν μέλλε δαϊζέμεν ἔγχεϊ μακρῶι.
ἦτοι γὰρ πολέμοιο συνεστῶτος κρατεροῖο,
ἔμπεσεν Ἀργείοισι παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
τῆι δὲ γυναῖκες ἕποντο ἀρήϊοι, ἀγκυλότοξοι,
βάλλουσαι βελέεσσι· πολὺς δ' ἐπέην ἀλαλητός.
ἡ γὰρ ἐπ' ἄνδρας ἕλα τευχήτορας, ἀσπιδιώτας,
ἱππῆας δὲ παρέδραμεν ἔγχεσι κῦδος ἔχοντας.
καὶ τοὶ μὲν μάρναντο σὺν ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσιν·
ἡ δὲ γυναιξὶ καθιππεῦσαι ἐθέλεσκεν Ἀχαιοὺς,

οἱ μὲν γὰρ προπάροιθε πυλάων φασὶν ὀλέσθαι,
ἀντία Πηλείδαο δαΐφρονος ὁρμήσαντα, Tzetzes
πληγὴν ὀβριμόεσσαν ἐπ' ἀσφαράγοιο λαβόντα. Hom.
τῶν δ' ἄρα θυμὸς ἀγήνωρ οὐκ ἐπέεσσιν ὑπείκει,
ὡς αὐτοσταδίηι Πηλείδης Ἕκτορα πέφνεν,
ἀλλ' ἄρα καρτερόθυμον Ἀμαζόνα Πεντισίλειαν
ἐρχομένην φάσκουσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι.
νυκτὸς ἀνὰ κνέφας ἐξελθὼν Ἕκτωρ [οἱ] ὑπήντα·
ἀνδράσι σὺν ὀλίγοις δὲ πόρον περόωντα Σκαμάνδρου
κάκτανε Πηλείδης, ὀπιπεύσας ἐν ξυλόχοισιν.
Ἠοῦς δ' αὖτε πρὸ ἄστεος ἐκ δίφρου ἕλκε ποδοῖϊν
πηῶν ἠδὲ φίλων προπάροιθε κεδνῶν τε τοκήων,
Τρώων Τρωϊάδων τε ἰδὲ κλειτῶν ἐπικούρων,
οἳ μέγα δὴ γοάασκον ἀπὸ πύργων ὁρόωντες.
τόσση δ' αὖτε πολύθροος ὤρετο τοῖσιν ἰωὴ,
ὡς οἰωνοὺς ἠέρι ἐν ταναῆι δονέεσθαι,
φρικαλέην δεισάντας ἐρίβρομον ἄγριον οἴμην·
ῥίγια δὲ κλάγγαζον ἐν ἠερίοις στομάτεσσιν,
ῥιπῆι ἐνὶ πτερύγων φρικωδία δοῦπον ἱέντες.
γηθόσυνοι δ' ἑτέρωθεν Ἀχαιοὶ ἀντεπίηχον.
καὶ τότε Τρῶες κλήϊσαν Ἴλιον ἀγλαόπυργον.
ἀλλ' ἄρα καὶ μορφὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἐξερεείνω·
ψελλὸς ἔην ἠΰς τε, μέγας, μέλας, ὀβριμόφωνος,
εὔριν, ἠϋγένειος, ὀλόθριξ, κυανέθειρος.
τοῖος ζῶν πέσεν, ἤκαχε δ' αὖτε Τρῶας ἅπαντας.
Πηλείδης δὲ Πάτροκλον ἑὸν κτερέϊξεν ἑταῖρον· L2[O]
ἄθλους αὖτε ἔθηκεν, ἀεθλοῦσι καὶ ἄεθλα, 𝔹
ἔξοχα Πριαμίδαο κεχαρμένος Ἕκτορος οἴτωι,
ὃν ἔχε πὰρ κλισίηισι δυωδεκάτην ἐπὶ ἠῶ,
νεκρὸν ἀεικίζων· ὣς γὰρ Διὸς ἤθελεν αἶσα.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρισκαιδεκάτηι θέλεν ἔλθεμεν ἠὼς,
αὐτίκ' ἄρα μέγαν Οὐρανὸν ὦρσε φερέσβιος Ἥρη,
Ἄκμονος ἀκαμάτοιο ἐὺν γόνον, ἐμπεδόμοχθον,
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἐξ ὠκεανοῖο φορεῖσθαι·
Νὺξ δ' ἀέκουσα θεὰ Κρονίης ἐπέβαινε κελεύθου,
ὀψομένη Τιτῆνας ἀμειδέας, ἠερόεντας·
Ἠὼς δ' αὖτ' ἀνέβαινεν ἀπὸ Κρόνου ἐς Διὸς οὖδας.
ἔχθρα γὰρ ἀλλήλῃσιν ἀνάρσιος ἔπλετο τῆισιν·
οὐδέποτ' εἰσορόωσιν, ἀποστροφέουσι δ' ὀπωπάς.
οὐδέποθ' ἓν μέγαρον κατέρυξεν εἰς ἓν ἰούσας,
οὕνεκα Νὺξ κροκόπεπλον ἐγείνατο Ἠριγένειαν,
ἡ δὲ χαλιφρονέουσα ἀείρεται εἴδεϊ καλῶι,
οὐδ' ἄρα θρέπτρα δίδωσιν ἀμείλιχος, ὥς περ ἐῴκει·
ὀργὴ δ' ἀμφοτέρηισι πανάγριος ἔμπεσε τοῖα.
τοὔνεκα Νὺξ κατέβαινε ποτὶ Κρόνον ἠερόεντα,
κούρη δ' Ἠριγένεια Διὸς ἐπέβαινε μελάθρων.
σὺν δ' ἄρα Ἠελίοιο ἀλιτρεφέος σθένος ἠΰ
ἤλυθε κυδιόων, πᾶσι μακάρεσσι φαείνων·
δαίνυτο γὰρ κατὰ δῶμα Ποσειδάωνος ἄνακτος.
γήθησαν δὲ θεοὶ καὶ ἴανθεν τόνδε ἰδόντες.

καὶ τότε μὲν Πρίαμος, θνητῶν πανάποτμος ἁπάντων,
ἐκ κονίης ἀνεγείρεθ, ὅπηι κατὰ ὕπνος ἔπεσχεν
Ἕκτορα μυρόμενον, ἠὺν γόνον, ἀστυάνακτα.
ἤτεε δ᾽ ἐλθέμεναι μετὰ υἱέος ἀνδροφονῆα·
ὧδε γάρ οἱ θυμὸς περὶ οἷς μελέεσσιν ἐτόλμα
ἠὲ κάρη ῥύσασθαι Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
ἠὲ καὶ αὐτὸν χερσὶν ὑπ᾽ Αἰακίδαο δαμῆναι.
παῖδες δὲ καὶ Τρῶας ἐρήτυον ἔνδοθι πύργων·
ὡς δ᾽ εἶδον ὀφθαλμοῖς δεξιὸν αἰετὸν ὄρνιν,
εἴασαν ἐλθέμεν, ἡμιόνους δὲ ζεῦξαν ἀπήνηι.
τῆι δ᾽ ἐπὶ Ἑκτορέης κεφαλῆς λύτρα θῆκαν, ἑλόντες
κόσμον ἀπειρέσιον δέκα τε χρυσοῖο τάλαντα.
καὶ τότε Τρωϊάδων πυλέων πετάσαντες ὀχῆας,
πανσυδίηι γοόωντες πρὸ Πριάμοιο ἔβαινον.
αὐτὰρ ἐπεὶ γοόωντες ἕρκεα τάφρου ἔβησαν,
λαοὺς μὲν ποτὶ πύργους τρέψε βίη Πριάμοιο,
μοῦνον δ᾽ Ἰδαῖον λάβεν, ἡμιόνων ἐλατῆρα.
ὃς δὲ γυιοτρομέων τε καρηβαρέων τε κάρηνον,
ἐν κονίηι κεφαλὴν μεμορυγμένος εἵνεκα πένθους,
οἴκτρ᾽ ὀλοφυρόμενος πεζὴν κατὰ οἶμον ἔβαινε.
τοῦ δὲ Πολυξείνη παῖς, ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα,
χεῖρ᾽ ἔχε δεξιτερὴν καὶ ἐπωρθεύεσκε πορείην.
σὺν δέ οἱ Ἀνδρομάχη ἐπιέσπετο δακρυχέουσα,
νηπιάχους ἐρύουσα γοῶντας Ἕκτορος υἷας,
δοιὼ ἀδελφεώ, Ἀστυάνακτά τε Λαόδαμόν τε.
L2[I] ◆ οἱ δ᾽ ὅτε δὴ κλισίηισιν Ἀχαιῶν μίχθεν ἰόντες,
𝔹 Ἀργείους λιτάνευον, ἐνὶ κονίηισι πεσόντες
πεισέμεν Αἰακίδην, ὄφρ᾽ Ἕκτορα λύσηι ἀποίνων.
καὶ τότε γηραλέοι βασιλῆες ἔρυξαν Ἀχαιῶν
ὄμματα, πὰρ Πηλείδου ἀολλέες εἰσαγαγόντες.
τοὺς ὤικτειρεν ἰδών, εἰ καὶ μάλα χαλκεόθυμος,
οἰκτρὰ κυλινδομένους γε παραὶ ποσὶ μυρομένους τε.
πρῶτα γάρ οἱ Πρίαμος κυλινδόμενος προσέειπε·
"ὄβριμε Πηλείδη, μεγαλήτορα θυμὸν ἐπίσχες,
αἴδεο δ᾽ Οὐρανίωνας, οἳ περὶ πάνθ᾽ ὁρόωσι·
φείδεό μοι γήρως, λευκόχροά τ᾽ αἴδεο χαίτην.
οἴκτειρόν με γέροντα βροτῶν βαρύποτμον ἁπάντων.
πεντήκοντά μοι υἱέας εἷλες καρτεροθύμους,
ἀλλ᾽ οὔ τόσσον φίλεον οἷά περ Ἕκτορά δῖον.
γουνοῦμαι, νεκρὸν ὄντα τὸν Ἕκτορα λῦσον ἀποίνων,
μηδὲ ῥέθη δροσόεντα παραὶ κυσὶν ὠμὰ βάλησθα,
δὸς δὲ, Τρωάσι Τρωσί τε ὄφρα ἑ πένθος ἐνείκω."
τοῖα μέν οἱ Πρίαμος προσεφώνεε Δαρδανιήδης.
αὐτὰρ ἔπειτα δάμαρ κλυτοῦ Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
πυκνὰ μάλα στενάχουσα καὶ ἄσχετα μυρομένη γε,
ἧκα παρακλίνασα κάρη χαρίεν τε πρόσωπον,
Tzetzes λεπταλέοις μύθοισιν ἐλίσσετο ἀνδροφονῆα,
Hom. καί μιν λισσομένη προσεφώνεεν, ἄγριον ἄνδρα·
"Αἰακίδηι μεγάθυμε, θεῶν ἐπιειμένε εἶδος,
οἴκτειρόν με, ἄναξ, καὶ ὀρφανὰ τέκνα τοκῆος,

10 (9C)
ὅπλων ὑπ᾽ ἀράβοιο καὶ ἵππων καρτερογούνων.
ἡ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν ἱππείοισι μετέπρεπε τάγμασι μέσσον,
καλὴ Πενθεσίλεια, κόρη μεγάθυμος Ὀτρήρης,
ἀργύρεον θώρηκα πανάστερον ἐνδεδυκυῖα·
κρατὶ δὲ τῆς ἐπέκειτο κόρυς λιθάδεσσι φαεινή,
μαρμαίρουσα λυχνῆισι καὶ ἀμεθύσοις ἐρατεινοῖς.
αὐτὰρ γωρυτὸς ὀσφύϊ καλὸς ἔην φαρέτρη τε,
χρύσεα, λαμπετόωντα, ἐπάρμενα τῆιδε γυναικί.
πρὸς δὲ σάκος βριαρὸν ἐπέην λαιὴν κατὰ χεῖρα·
ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἔην Ἄρης καὶ Ἔρως καὶ Πενθεσίλεια,
μάρνατο δ᾽ αὖτε Ἔρως ἰδ᾽ Ἄρης περὶ τῆσδε γυναικὸς,
καὶ γραπτοί περ ἐόντες· ζωοῖς δ᾽ αὖτε ἐίκτην.
ἤτοι γὰρ μὲν Ἔρως κούρην φάτο ἔμμεναι εἷο,
Ἄρης δ᾽ αὖ ἑτέρωθε· μέση δ᾽ ἐπίστατο κούρη,
κάλλεΐ καὶ ἔντεσσι διακριδὸν ἀστράπτουσα.
τῆς δ᾽ ἄρ᾽ Ἔρως κόρυν ἁρπάζων φιλέεσκεν ὀπωπάς,
Ἄρης δ᾽ αὖ ἑτέρωθεν ἐκύνεε κρᾶτα πυκάζων.
τοίη οἱ ἐπέην ἀσπὶς λαιὴν κατὰ χεῖρα.
δεξιτερῆι δ᾽ ἔχε φάσγανον εἴκελον ἀστεροπῆισιν.
ἕζετο δ᾽ ἐν ἵππωι κυανόχροϊ, ἀγκυλοδείρωι·
τοῦ δ᾽ ἀπὸ χαιτάων κυανόχροος εἴδετο αἴγλη·
ὃς κούρην φορέων εὐειδέα, καρτερόθυμον,
κυδιόων ἀφρίασκεν, ἐπ᾽ ὄμμασι πῦρ ἀμαρύσσων,
οὐδὲ πατεῖν ἐθέλεσκεν ἐπὶ χθονίην ἀτραπητὸν,
ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ αἰθερίην ἐβιάζετο οἶμον ὀρούειν.
χαῖρε δὲ Τρώϊος ἑσμὸς ταύτην εἰσορόωντες· L2[I]
Ἀργεῖοι δὲ φίλον κῆρ παχνώθησαν ἰδόντες. 𝔹
τριχθὰ δὲ κόσμηθεν, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀνάγκηι.
ἤτοι γὰρ Μενέλαος, Τεῦκρος Μηριόνης τε,
σὺν τοῖς καὶ Ἀρκεισίδεω πάϊς ἀγκυλόβουλος,
ἔθνεα πάντα ἔχεσκον ὀϊστοφόρων αἰζηῶν·
Αἴας δ᾽ αὖτ᾽ ἐκόρυσσεν λαοὺς ἀσπιδιώτας
Νέστωρ τ᾽, Ἰδομενεὺς καὶ Ἰάλμενος ἠδ᾽ Ἀγαμέμνων·
ἱππῆας δὲ Μενεσθεὺς Αἰακίδαο βίη τε
Τυδείδης τε καὶ ἄλλοι ἐπίδμονες ἱπποσυνάων.
τὼς δ᾽ ἄρα κοσμηθέντες ἐπυκνώσαντο φάλαγγας
εὖ ἐναρηράμενοι· τὴν δ᾽ οὐ κατέσχεθον ἔμπης.
τοὶ μὲν γὰρ νεοτευχέες ἀδμῆτές τε ἐόντες,
ἵπποις καρτερογούνασιν ἑζόμενοι μεγάλοισιν,
πρὸς δέ γε Πενθισίλειαν, ἑὴν βασίλειαν, ὁρῶντες,
εὐσθενέως ἐλάουσαν ἐπὶ στόμα καὶ στίχας ἀνδρῶν,
Ἀργείους πολυτειρέας ἐν δεκάτωι ἐνιαυτῶι
ἀργαλέηι ἰαχῆι καὶ ἱππείηι ἐν ἐρωῆι
δουρατέηι τε πυκνώσει καὶ βελέηι γε χαλάζηι
ὦσαν, ἀπὸ δὲ λόχους κέρσαν, ἀπό θ᾽ ἵππεον ἴλην.
καὶ τότε τοὺς ἐδάϊζεν ἀάσχετα Πενθεσίλεια
ἠδ᾽ ὅσοι οἱ ἐφέποντο, γυναῖκές τ᾽ ἠδὲ καὶ ἄνδρες. Tzetzes
πᾶν δ᾽ ἄρα νεκρῶν ἔπληθε τότε Τρώϊον οὖδας. Post H.
τίς δ᾽ ἄρα γλῶσσ᾽ ἐρέησιν, ὅσοι τότε πέσσον Ἀχαιῶν;
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἲς ἀνέμοιο, ἐριβρεμετοῦ Βορέαο,

ἐλπόμενοι χείρεσσιν ὑπ' Ἀργείων ὀλέεσθαι.
Tzetzes τοῖσι δὲ μυρομένοισιν ἀγαστόνου εἵνεκα πάτρης
Post H. ἠοῖ ἐνὶ τριτάτηι ἀπὸ Θερμώδοντος ἰοῦσα
ἤλυθε Πενθεσίλεια, κόρη μεγάθυμος Ὀτρήρης,
ἠϋγενὴς τελέθουσα Ἀμαζονίδων βασίλεια.
ἤλυθε δ', ὡς ὁ Κόϊντος ἑοῖς ἐπέεσσιν ἀείδει,
οὕνεκα ἣν κάσιν ἔκτανεν Ἱππολύτην ἐνὶ θήρηι,
μύσος ἀλευομένη, δυοκαίδεκα δ' ἀλλαι ἕποντο.
ταῦτα μὲν ὧδε Κόϊντος ἑοῖς ἐπέεσσιν ἀείδει.
Ἑλλάνικος, Λυσίας δὲ καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἀγανοὶ
φὰν, ἕνεκα σφετέρης ἀρετῆς ἐπιήλυθε Τροίηι,
κῦδος ἀεξήσουσα, ὅπως κε γάμοισι μιγείη·
ταῖς γὰρ ἀπαίσιόν ἐστι παρ' ἀνδράσι βήμεναι εὐνῆι,
εἰ μὴ μὲν πτολέμοισιν ἀριστεύσωσιν ἐπ' ἄνδρας.
τὼς μὲν Πενθεσίλειαν ἐπελθέμεν οἵ γ' ἐρέουσιν.
τοὶ δ' ὑπὸ δώρων Ἑκτορέων ἐρέουσιν ἰοῦσαν
πυθομένην μόρον Ἕκτορος αἶψ' ἐθέλειν ὑποείκειν·
τὴν δ' ὁ γέρων Πρίαμος κατέρυξεν ἑοῖς ἐνὶ δώροις,
πολλοὺς ἄνδρας ἔχουσαν ἀπὸ Σκυθέων κλυτόξων,
πεζοὺς ἱππῆας τε ἀρηϊφίλους τε γυναῖκας.
ἤγαγεν δ' ὀτραλέως καὶ ἐνδυκέως φιλέεσκεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἐπέβαινε γυνὴ κατὰ Τρώϊον ἄστυ,
πάντες ὁμῶς ἐσέχυθεν, ἐσέδραμον, ἄλλοθεν ἄλλος.
θαῦμα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἀρηϊφίλοιο γυναικός.
τὴν δ' ὁ γέρων φιλέεσκεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν.
L3[O] ◆ αὐτὰρ ἐπεὶ πολλοῖς ἐνὶ ἤμασι θυμὸν ἔτερψε
𝔹 ῥῶσέ τε ἵππων γούνατα καὶ μένος, οἵ οἱ ἕποντο,
δὴ τότ' ἐθώρηξε λαοὺς Τρώων τε καὶ αὐτῆς·
ἵστατο δ' ἐν μέσσοισιν ἀλίγκιος ὄντα θεῆισι.
Τρωϊάδες δ' ἄρα πᾶσαι εὐχετόωντο γυναῖκες
Ἕκτορος ἐσθλοῦ ποινήτειραν τήνδε γενέσθαι,
Ἀργείους ὀλέσασαν ἐνὶ δίνῃσι θαλάσσης.
καί νύ κεν ἐξαπέφηνε τελέσφορον εὖγμα γυναικῶν·
πολλάκι γὰρ παρέελσεν Ἀχαιοὺς κύμασι πόντου·
ἀλλὰ Κρόνος χαλέπηνεν ἀάσχετος, ἀγκυλομήτης,
ὃς ὑπ' Ἀχαιῶν Τροίηι ἐμήδετο λυγρὸν ὄλεθρον,
ὃς καὶ τὴν ἀπόερσεν ἐν ἔγχεϊ Αἰακίδαο,
καὶ κρατερήν περ ἐοῦσαν ἀμαιμακέτην τε γυναῖκα.
ἦτοι γὰρ τότε θωρήξασα λεών τε καὶ αὐτὴν
Τρωϊάδων πυλέων ἐξέσσυτο· χαῖρε δὲ λαὸς,
ὡς εἶδον κατὰ κόσμον ἐπὶ στίχας ὁπλίζουσαν.
καὶ γὰρ ὀϊστοφόρους παρὰ δεξιὸν ἕρκος ἔηκεν,
ὁπλίτας δ' ἑκάτερθε, σιδήριον ἔμμεναι ἕρκος.
ἦρχε δὲ τοξοφόρων ἀνδρῶν Πάρις ἠδὲ Λυκάων,
πρὸς δ' Ἕλενος καὶ Πάμμων Ἱππόθοός τε ἀγήνωρ·
Δηΐφοβος δ' ὁπλίτας ἄγε, Πολύδαμας Ἀγάθων τε,
Αἴσακος, Ἀντίφονος, Πολιήτης· πρὸς δ' ἄρ' ἀγαυός
Τρώϊλος Αἰνείας θ' ἱππήϊα τάγματα ἦγον.
Ἀσπίδες αὖτ' ἄραρον καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαι,
αὐγὴ δὲ σελάγιζε σιδήρεος, ἔστενε γαῖα

ὃς κλέος ἦν Τρώεσσι, τὸν ἔκτανες ἐγχεϊ θύων.
οἴκτειρον πασῶν βαρυδαίμονα θηλυτεράων, Tzetzes
ἧι πόρεν ἄλγεα λυγρὰ θεῶν νόος Οὐρανιώνων, Hom.
λυγρά τε καὶ στονόεντα καὶ ἐσσομένοισιν ἀκοῦσαι.
ἀλλὰ τίη σοι ταῦτα ἀκηχεμένη ἐρεείνω;
οἴκτειρόν με, ἄναξ, καὶ ἀνάρσιος εἰ τελέω περ.
δὸς νέκυν Ἕκτορα, δός μοι, ὅπως τάφου ἀντιβολήσηι.
ἑπτὰ πρίν μοι ἀδελφειοὺς ἐσθλόν τε τοκῆα
κτείνας οὐδ' ἐνάριξας, σὺν δ' ἄρα τεύχεσι θάψας,
οὐ μὲν λύτρα λαβὼν, σὴν δ' αὖτ' ἀρετὴν ἀναφαίνων.
ἣν καὶ νῦν, ἥρως, ἐπὶ Ἕκτορι δείκνυε ἄμμι,
παισὶ δὲ τοῖο δέμας καὶ ἐπὶ δώροισι χαρίζευ,
ὄφρα ἑ τυμβεύσωσι, μέγα περὶ σῆμα βαλόντες,
σῆς ἀρετῆς τόδε τεύξαντες κλέος ὑστατίοισιν."
ὣς φάτο λισσομένη ἐσθλὴ πάϊς Ἠετίωνος.
Ἑκτορίδαι δ' ἑτέρωθεν ἐδάκρυον ἀγλαόμορφοι,
μητέρα δακρυόεσσαν λισσομένην ὁρόωντες,
μνησάμενοί τε τοκῆος, ὅθ' Ἕκτορος οὔνομ' ἄκουον.
νηπιάχων βλεφάρων δὲ περίφρονα δάκρυα χεῖτο,
δάμνα δ' ἄρ' Αἰακίδαο νόον καὶ ἀμείλιχον ἦτορ.
τοὺς γὰρ ὁρῶν ἐλέαιρε καὶ ἔνδοθι τείρετο θυμῶι·
εὐγενέων γὰρ δάκρυον ἄγριον ἄνδρα δαμάζει.
χρωτὶ δ' ἐρευθιόωντι καὶ ἄχρως ἔμπεσεν ὦχρος,
δάκρυα δ' αὖ κατέκρυπτε καὶ ἐν βλεφάροισιν ἐδάμνα.
ὡς δ' ὅτε λαμπετόωντος ἐν αἰθέρι ἠελίοιο
ἠέρι ἐμπελάσειε νεφῶν πυκνότης ἀπροόπτων, L3[O]
τόνδε τε ἧκ' ἀπέκρυψε καὶ ἔσβεσεν εἴδεος αὐγὴν, 𝔹
ὠχριόων δ' ὁράαται ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων,
ὄμβρον ἄγων ἀλίαστον ἐπὶ χθόνα χαλκοθέμεθλον·
ἶς δ' ἀνέμου βρομέοντος ἀπήλασεν ἄγριον ὄμβρον·
ὣς τότε ὠχριόον κατεφαίνετο κῆρ Ἀχιλῆος,
στυγνὰ δὲ λειριόεντα ἐείδετο ὄμματα τοῖο,
πένθεϊ τειρομένου περὶ πένθεϊ Ἑκτοριδάων.
δάκρυα δ' αὖ βλεφάρων καὶ ἐπεσσύμενα προχέεσθαι
θυμὸς ἀπεσκεδάασκε καὶ αἰόλα μήδεα φωτός.
ὣς ὁ μὲν ἐν βλεφάροισιν ἑοῖς ἐπὶ δάκρυα κεῦθε.
παρθένος ἁβροχίτων δὲ Πολυξένη ἔννεπε τῶιδε,
ποσσὶν ἐπ' εὐτραφέεσσιν ἑλισσομένη περιπλέγδην·
"ὦ Ἀχιλεῦ, ἐλέαιρε καὶ ἄγριον ἦτορ ἐπίσχες.
αἴδεο τόνδε γέροντα, ἐμὸν γενέτην βαρυπενθέα·
οἰκτρὰ παραὶ προπόδεσσι κυλίνδεται, ἔστι δὲ ἄναξ.
γυῖα δ' ὑποτρομέοντα παλαίχρονα τοῦδ' ἐλεαίρων,
υἱέα καρτερόθυμον ἀφ' Ἕκτορα λῦσον ἀποίνων.
λῦσον ἀποίνων Ἕκτορα, πρὸς δ' ἐμὲ λάμβανε δούλην
σῆισιν ἐνὶ κλισίῃσι παρ' ἄλλαις δμωϊάδεσσιν."
ὣς φάτο μειλιχίοισιν, ὀδυρομένη περὶ κῆρι.
τοὺς δ' Ἀχιλεὺς ἐλέαιρε, γέροντα δ' ἐλάζετο χειρὸς,
καί μιν ἐφεδριάασκεν, ἐπ' ἠρέμα δάκρυον εἴβων.
πολλὰ παρηγορέων δὲ καὶ εἴδατα πεῖσε πάσασθαι·
ὃς δὲ ἐπείθετο, δαῖτα δ' ἐλάμβανε, εἴτε καὶ ἄκων.

12 (11C)

ἀλλ' ὅτε δὴ δαίσαντο περὶ ξενίηισι τραπέζαις,
ἐξέθορε κλισίης Ἀχιλεὺς, Πριαμου δ' ἀπ' ἀπήνης
χρυσὸν ἄρ' εἷλε καὶ ἄργυρον Ἑκτορέων ἀπὸ λύτρων.
ἄλλα δὲ δῶρον ἔδωκε Πολυξένη οἴκαδ' ἄγεσθαι,
μνῆμα γάμοιο ἑοῦ καὶ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου·
οὐ γάρ οἱ ἔλπετο θυμὸς ἀπὸ πρὸ γάμοιο δαμῆναι,
τήνδε τε σήματι τοῖο ὑπ' ἄορι θυμὸν ὀλέσσαι.
ἀλλ' ὅτε πάντα ἔρεξε καὶ Ἕκτορα θῆκεν ἀπήνηι,
εἴρετο Δαρδανίωνα, ποσῆμαρ φύλοπιν ἴσχοι,
Ἕκτορ' ὅπως γοάοιεν ἀταρβέα δακρυχέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσάκουσεν καί οἱ ὑπέσχετο πάντα,
αὐτὸς μὲν κλισίην εἰσένθορε δῖος Ἀχιλλεύς,
τοὶ δὲ ποτὶ Τροίην ἀδινὰ στενάχοντες ἔβαινον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίηθεν ἐφαίνετο κήδεος Ἕκτωρ,
νεκρὸς ἐπ' ἀπήνης περόων Ξάνθοιο ῥέεθρα,
πρώτη Τρωϊάδων Κασσάνδρη φοιβὰς ἰδοῦσα
κόσμον ἄπαντ' ἀπὸ κρατὸς ἔχευεν, ἔλυσε δὲ χαίτας.
πάντηι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλισσομένη περὶ πύργους,
πυκνὰ κόμην τίλλουσα τοῖον ἐπίαχε μῦθον·
"Τρωϊάδας βαθύκολποι, Τρώων τ' ἄσπετα φῦλα,
γλῶσσα πολυσπερέων τε δορυκλυτῶν ἐπικούρων,
δεῦτέ μοι ἐκ πυλέων τε καὶ ἐκ πύργων ὁρόωντες,
πένθος ἄλαστον τοῖον ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑῆισιν.
Ἕκτωρ, ὃς πρὶν ἐρύετο Ἴλιον ἀγλαόπυργον
ἠδ' ἀλόχους Τρώων κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα,
L3[I] ◆ ὃς κῦδος Τρώεσσιν ἔην κλειτοῖς τ' ἐπικούροις,
𝔹 αἵματος ἐξ Ἀργείου Τρώων γαῖαν ἐρεύθων,
οὗ κλέος ἀνθρώποις οὐδ' ὑστατίοισιν ὀλεῖται,
νεκρὸς ἐπὶ Τροίην ἐπ' ἀπήνης ἔρχεται, οἴμοι!"
ὣς ἡ μὲν στενάχιζε θεοπρόπος ἐκβοόωσα.
λαοὶ δ' οἱ μὲν ἔβαινον ἐπ' ἀκροπόλει περὶ πύργους,
τλησίπονοί τε γέροντες, γραῖαι δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσι,
καὶ κοῦραι καὶ νύμφαι, παιδογόνοι τε γυναῖκες·
ἄλλο τε πλῆθος ἔβαινεν, ἐπεστείνοντο δὲ πύργοι.
μητράσι δ' ἅμ' ἀνέβαινε κατηφέα νήπια τέκνα,
ἀρτίποδος βάσιος τρομερὸν γόνυ δινεύοντα,
ἄλλα δ' ὑπαὶ μαζοῖσιν· ἐμύρετο δὲ καὶ ταῦτα.
ὣς οἱ μὲν περὶ πύργους βαῖνον δακρυχέοντες.
οἱ δ' ἄλλοι ἐχέοντο πανιλαδὸν ἔξω τείχους.
καὶ τότε Τρωϊάδων βασιλήϊα φῦλα γυναικῶν
ἀμφ' Ἑκάβην ἀγέροντο καὶ ἔστενον, ἄλλοθεν ἄλλη,
Ἀγχίσου Ἀγαμήδη, ἀδελφεὴ Αἰνείαο,
Φρόντις, Ἀβαρβαρέη, Θεανὼ, Κλυτίοιό τ' ἄκοιτις
Λαοθόη, Οἰνώνη, ἄλλαι Τρωϊάδες τε,
νύμφαι τε Πρίαμοιο, ἐϋγενέες περὶ πάσας.
σὺν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐφέσπετο δακρυχέουσα,
Tzetzes τέτρασι σὺν τεκέεσσιν, Ἀλεξάνδροιο γενέθλη,
Hom. Βουνίκωι Κορύθωι τε καὶ Ἀγάνωι Ἰδαίωι τε.
Κασσάνδρη δ' ἑκάτερθ' Ἑκάβης καὶ Λαοδίκεια,
τήνδε ποδοσφαλέουσαν ἀείρουσαι κατὰ κόσμον.

ἤδε μὲν οἷα νέκυς κάρη ἤμυεν ἔνθα καὶ ἔνθα·
τῆς δ' αὖτε προπάροιθεν υἱέες ἔνδεκα βαῖνον,
Αἴσακος ἠδ' Ἕλενος, Πάμμων, Πάρις Ἀντίφονός τε,
Ἱππόθοος Ἀγάθων τε, Πολίτης Δηΐφοβός τε·
σὺν δ' ἄρ' ἀγανὸς Τρωΐλος αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπῆεν,
οἳ φύγον Αἰακίδαο βίην, ζῶον δ' ἄχρι καὶ τότε.
οἶος ἀπῆν Πολύδωρος, νήπιος, ὢν ἐνὶ Θρήκη.
οἱ δ' ὅτι δὴ πέλας ἦσαν ἀπήνης Ἑκτορέοιο,
πάντες ἐπ' ἀσκεπέες καὶ ἀκρήδεμνοι κατέπιπτον,
μυρόμενοι, γοόωντες, ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες.
ὣς Τρώων βασιλῆες μυρόμενοι στονάχιζον
ἐς πεδίον καταβάντες, ὅθι νέκυς Ἕκτορος ἦεν.
ἂν δὲ μέγας ἀπὸ πύργων ὦρτο γέρων ἀλαλητός·
νηπίαχος δ' ἑτέρωθεν ἐπέβρεμεν ἄπλετος αὐδή·
τοῖς δ' ἐπὶ θῆλυς ὁμαρτῆι ἄλλοθεν ἴαχε κραυγή.
στέναξαν δὲ πολύθροον ἔθνεα πάντ' ἐπικούρων.
ἵπποι δὲ χρεμέθοντο πανείκελα δακρυχέουσιν.
ἤμερα δ' αὖτε κτήνεα, ὅσσα βροτῶν ὑποεργὰ,
πάντηι ἐπεστροβέοντο, ἀτυζόμενα γόωι ἀνδρῶν·
βόμβος δ' ἦν αὐτῶν ὡς μυρομένοισιν ὁμοίων.
ἴαχε καὶ Σκάμανδρος, Νύμφαι τ' ἔβραχον Ἴδης.
Ἕλλη δ' αὖτ' ἐβόησεν· ἐπέγρετο βόμβος ἁπάντηι.
πένθεϊ δ' ἐν νεφέεσσιν ἐδύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἠρέμα δάκρυσε καὶ Ζεὺς, μῦκε δὲ γαῖα πελώρη.
δεῖσαν δ', ὅσσοι ἔσαν ἀπάτερθεν, ἀγάστονον ἠχήν.
τόσσος δοῦπος ἔην, Μέτων ὁπόσον γε ἀείδει L3[I]
ὑστατίοις γεγάμεν ἐνὶ ἤμασι, τέρματι κόσμου, 𝔹
ἑπτὰ θεοὶ μεγάθυμοι ὅταν Κρόνου οἶκον ἵκωνται
ὑδροχόον, σκοτόεντα, δονήσηι δὲ Κρόνος αὐτοὺς,
δινήσηι δ' ἄρα πάντα, Διὸς βασιλείαν ἀείρων,
πάντα κατακρύψηι δ' ἐνὶ ἀχλύϊ εὐρυβερέθρωι.
τόσσος μυρομένοισι Τρωσὶν δοῦπος ἐπῆεν,
τόσση δ' αὖ μακάρων ἰαχὴ γένετ' ἤματι κείνωι.
καί νύ κε νὺξ κατέμαρψε Τρῶας δακρυχέοντας,
καί νύ κε δὴ πυλέων ἐκτὸς κατὰ ὕπνον ἕλοντο,
τιλλόμενοι ἀμφ' Ἕκτορα· τοῖον γὰρ ποθέεσκον·
ἀλλ' ἄρα μὴν Πρίαμος ποτὶ Τροίην ὦρσε νέεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἐσέχυθεν ἐπὶ πτόλιν ἀμφί τε πύργους,
κοσμήσαντες εὖ Ἕκτορα, ἐν λεχέεσσί τε θέντες,
ἐννῆμαρ γοάασκον· τοὶ δ' ἄρ' ἀγίνεον ὕλην.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτην ἐτέλεσσαν πάνταπαρ' ἠῶ,
πολλοῖς ἐν φυλάκεσσιν ἀτειρέα χαλκὸν ἔχουσιν
ἐκτὸς τείχους καὶ πτόλιος μέγα σῶμα κέαντες
ἐς κάπετον κατέθεντο πελώριον Ἕκτορα δῖον.
γαῖαν δ' αὖτε χέαντες πολλὴν ὕψόσ' ἄειραν,
καλὰ δὲ λαΐνεα ποτὶ τύμβον ἀγάλματα θῆκαν. Hom.
[αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησαν ὑφ' Ἕκτορι ὅσσα ἐῴκει,] Tzetzes
αὖτις ὑπὸ πτόλιν ἐσβάντες δαίσαντο ἀνάγκηι. Post H.
κλεῖθρα δ' ἐπὶ πυλέων βάλον, εὖ δ' ἐπέθεντο ὀχῆας,
ἠρτύνοντο δὲ πύργους ἐν κρατερῆισιν ἀνάγκαις,

ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
a ἔνθ' ὅ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἁθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὅ γ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
"ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆισιν ἀτασθαλίηισιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρείδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσηι τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.'
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἁθρόα πάντ' ἀπέτισεν."
✦ τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρωι·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
L1[O] δυσμόρωι, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
ℂ 1.50 νήσωι ἐν ἀμφιρύτηι, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης·
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώισκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίηι ἐν εὐρείηι; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;"
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
"τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
a 1.74 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.

13 ἔμπης δ', οὐκ ἐθέλοντες, ὑπὲρ ψυχῶν μαχέοντο,
εἰς ὅ κε γειαρότης μὲν ἀνὴρ ἀπεπαύσατο πόνων,
ἐκ δὲ βόας ἀρότροιο ἐλύσατο πολλὰ καμόντας.
καὶ τότε Τρωϊὰς ἠδ' Ἀράβισσα χαῖρεν Ἐνυώ·
πᾶν γὰρ Τρώϊον οὖδας Ἀχαιῶν πλήθετο νεκρῶν.
κάππεσε γὰρ πρώτιστος ἀπ' Ἀργείων βασιλήων
Μεμνονέηις χείρεσσι, καταντίον οἷος ἐπελθών,
Ἀντίλοχος μεγάθυμος, Νέστορος ὄβριμος υἱός,
τὸν πάντες φιλέεσκον, Ἀχιλλεὺς δ' ἔξοχον ἄλλων,
οὕνεκα κραιπνὸς ἔην, νέος, ἄλκιμος, εἶδος ἀγητός,
ἐν πινυτῆι δ' ἄρα καὶ μύθοις προφέρεσκε γερόντων.
τῶι δ' ἐπὶ ἄλλοι Ἀργείων πέσον ἡγεμονῆες.
καὶ τότε δὴ πάντες, νῶτα Τρώεσσι βαλόντες,
φύρδην συγκλονέοντο καὶ αἵματι γαῖαν ἔδευον.
ὡς δ' ὅτε μιλτοχρόοιο ἀπ' οὔρεος ἠνεμόεντος
ταυροθρόος χειμάρροος ἀσπέτωι ἔρχεται ὄμβρωι,
ἐσφορέει δὲ πέτρους μεγάλους καὶ κάγκανον ὕλην,
βριθὺ δ' ἄρα κτυπέων λιθόχροος ἔμπεσεν ἀγροῖς,
πάντα δ' ἀναρπάζων φύρδην φορέηισι θαλάσσηι,
ζεύγεα, βοῦς καὶ δώματα, πρὸς δ' ἄρα γειαροτῆρας,
ἄλλα τε ὅσσα κίχησιν· ἀμηχανίη δ' ἄρ' ἀγροίκων·
ὣς τότ' Ἀχαιοὶ φύρδην ὑπ' Ἀράβων κλονέοντο,
κυανέη δ' ἄρ' ἐν αἵματι πάντηι πόρφυρε γαῖα,
οἱ δ' Ἄραβες κατόπιν μεγάλωι σεύοντ' ἀλαλητῶι.
οὐδέ τι μῆχος ἔην· πάντες γὰρ φεῦγον Ἀχαιοί.
μοῦνος ἀπ' ἄλλων Νέστωρ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα, L1[O]
υἱέος ἀχνύμενος· μέγα δ' ἔστενεν ἔνδοθι ἦτορ. ℂ
σὺν δ' ἄρα οἱ ὁ Κόϊντος ἔην πέλας, ὃς ἐπάκουεν
Μέμνων ὅσσα ἔειπε γέροντ' Ἀραβηΐδι φωνῆι.
πεζὸς ἐγὼ τελέθων δέ, Ἰσαακίοιο φραδαῖσιν,
ὅς μ' ἀπὸ Βερροίης ἐριβώλακος ἠδὲ Σελάων
πεζὸν ἔπεμψε νέεσθαι, ἐμεῦ ἵπποιο ἀμέρσας,
ἧς ἀλόχου βουλῆισι σαόφρονος, ἥ οἱ ἅπαντας
κύδηνε λεπροῦς τε καὶ ὅσσοι νείκεος υἷες,
οὕνεκά οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔρεζον,
φεῦγον οὐδ' ἐσάκουσα, τὰ Μέμνων ἐξερέεινεν.
ἀλλ' ὅτε νὺξ δνοφερὴ γαῖαν περιδέδρομε πάντηι,
δῆριν αἱματόεσσαν ἀμαιμακέτου πολέμοιο
παῦσαν οὐκ ἐθέλοντες Ἀράβων ὄβριμοι υἷες,
ὠκύαλοι δὲ νέες φύγον Ἡφαίστοιο ὁμοκλὴν,
αὐτοί τ' Ἀργεῖοι δεινὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξαν.
νυκτὶ δ' ἀολλέες εἵατο τεύχεα πάντες ἔχοντες,
εἵατο τεύχε' ἔχοντες· ὕπνος ἀπὸ τοῖσιν ὄλωλεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠριγένεια,
ἀνστάντες ἀέκοντες ἔριν ῥήγνυντο βαρεῖαν·
Μέμνων γὰρ ἐπόρουσεν ἀλίγκιος υἱέϊ Γαίης,
Τυφῶνι ὀλοόφρονι· ἔλπετο δ' οἷα ἐώλπει, Tzetzes
Ἀργείους ἀπὸ πάντας ὀλέσσαι ἤματι κεινῶι. Post H.
ὧδε μὲν ἔφρόνεεν, ἐπὶ δ' ἅρματι ὀξέα κλάζων
15 κυδιόων θύνεσκεν, ὄπισθεν δ' ἴαχε λαός.

τὸν δ' ἄρα Πηλείδης καὶ ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
Tzetzes στέρνωι ἐνὶ στιβαρῶι κατεναντίον οὔτασεν ἔγχει·
Post H. ψυχὴ δ' ἐκ μελέων ἀποέσσυτο ἠΰτε καπνός.
τοῖον Μεμνονέης κεφαλῆς μόρον ἐξερέουσιν.
οἱ δ' υἱὸν Τελαμῶνος ἀείδουσ' ὀβριμόγυιον,
δῆριν ἀμαιμάκετον καὶ σχέτλια ἔργα ἰδόντα,
εἰπέμεν Ἀτρείδηι καὶ ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
ὑμεῖς μὲν πάντες μετὰ ἔθνεα βαίνετε Ἰνδῶν,
αὐτὰρ ἐγὼ κατεναντία Μέμνονος οἶος ἐπέλθω.
ὣς εἰπὼν ἀνάειρε πελώριον ὑψόσε σάκος.
τοῖο δ' ἐν ὤμοις καλὸν φάσγανον ἠιώρητο·
δεξιτερῆι δὲ φέρων δόρυ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα.
Μέμνων δ' ὡς ἐνόησεν, ἀφ' ἅρματος ἆλτο χαμᾶζε,
συμπεσέτην δ' ἀλλήλοισι, μέγα δ' εἴδετο ἔργον
οὐταζόντων ἀλλήλους, ἀράβιζε δὲ τεύχη.
ὡς δὲ δύω ταῦροι παρ' ὀρεσκώηισι κολώναις,
ἄγριοι, ἀμφ' ἀγέλαις ἑκάτερθεν δηριόωντες,
πρῶτα μέν ἐκσταδὸν ἀμφὶς ἕκαστος οἶος ὀρούων
ἐς στυφελὰς πέτρας τε καὶ οὔρεα ὑψικάρηνα,
ἀλλήλους ποτὶ ταύρειον μόθον ἐκκαλέονται,
μυκτῆρα πλατὺν οἴξαντες, βαρύδουπα βοῶντες,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἀλλήλους βάλλουσιν κεράεσσιν,
ἠχὴ δ' αὖτε πελώριος οὔρεος ἔρχεται ἄκρας·
ὣς τῶν μαρναμένων σακέων ἄπο δοῦπος ὄρωρεν.
ὡς δὲ λέων Αἴας ἐπιάλμενος ἀσπίδα νύξεν,
L1[I] ✦ οὐδ' ἔτορεν κρατερὸν σάκος, ἀλλ' ἄρα Μέμνονα κλῖνεν.
© αὐτὰρ ἔπειτα ἑὸν σάκος Αἴας ὕψόσ' ἀείρας,
πλῆξεν ἀνασχόμενος, ἐπέβρισεν δ' ὄβριμον ἄνδρα.
τοῦ δὲ ποδῶν κατόπισθεν ἐφέσπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
κρύβδην δ' αὐχένι Μέμνονος ἤλασε χάλκεον ἔγχος·
τὸν δὲ λίπεν ψυχή. Αἴας δ' ἕλε Πουλυδάμαντα,
ἡγεμόνα Φοινίκων· τρέσσαν δ' ἔθνεα Ἰνδῶν,
ὣς δοιοὺς βασιλῆας ἑοὺς νεκύεσσιν ἐσεῖδον.
πῖπτον δ' αὖ πολέες σωρηδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλωι,
αὐτοί θ' ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
φύζα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἰωχμοῖο κρατεροῖο,
ζῶντες δ' ἐν νεκύεσσιν ἐρητύοντο φέβεσθαι.
Ἀργεῖοι δ' ἄρ' ὄπισθεν ἐπ' ἔντεα πάντα λέγοντο,
ἐμμενέως κτείνοντες, ἕως νὺξ ἄμβροτος ἦλθεν.
ὄρφνηι δ' αὖτε ἑοὺς ἑκάτερθε κέαντο νεκρούς.
Μέμνονα δὲ σμύρνηι τε καὶ Ἀσσυρίηι φρυγανίδι
Αἰθίοπες ταρχεύσαντες θέσαν ἀμφιφορῆϊ·
ὡς δ' ἄρα Πουλυδάμαντα καὶ ὕστερον οἴκοι ἔνεικαν.
Τροίηι δὲ στοναχή τε καὶ οἰμωγὴ τελέεσκεν·
Τρῶες γὰρ μεγάθυμοι, ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων,
δυσπονέως στενάχοντες ἑοὺς γοάασκον ἑταίρους.
οὔπω δακρυχέουσιν ἐπ' ὄμμασι δάκρυα τέρσεν,
ἐκ δ' ἦλθον αὖθις, πυλέων πετάσαντες ὀχῆας,
Δηΐφοβος, Πάρις ἠδὲ Τρωΐλος ἱπποχάρμης
ἔθνεσι σὺν πολέεσσιν, Ἀχαιῶν ἄντα μάχεσθαι.

ἄρτον δευομένη καταΐσχεται, οὐδ' ἐπαείδει
οὐδὲ θέλει πονέειν, περὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔχουσα.
καὶ τόδε τίς που εἴσεται ἀνὴρ ὄρθια κρίνων,
ὡς ἄρ' ἄτερ καμάτοιο ὑμῖν κατὰ πάντ' ἐρέεινα.
ἀλλ' ὑμεῖς, τέκνα μοιρηγενίων γενετήρων,
ἄλλοθεν Ἀργείων νόστον δίζεσθ' ἐπαείδειν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, περὶ τέρματι Μοῦσαν ἑλίσσων,
Τροίην ὁππότε πέρσαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
πρωτίστης προπάροιθεν Ὀλυμπιάδος μεγακύκλου
μέτρον ἀπειρέσιον τετρακοσίων λυκαβάντων
ὀγδοάτων δεκάτων τε Τρώϊον ὤλετο ἄστυ,
ὡς Σικελὸς Διόδωρος ἐν Ἱστορίηισιν ἐνείρει.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέλεξα κύκλα μεγάλων ἐνιαυτῶν.
μῆνα δὲ ἤδη ἐρείω ἦμάρ τ' ἠδέ τε ὥρην
οἰκτροτάτου λυκάβαντος, ὃς ἄλγεα θήκατο Τροίηι.
δωδεκάτη μὲν ἔην μηνὸς Θαργηλιῶνος,
τόν ῥ' Αἰωνάριον κικλήσκει μὲν Λογγῖνος,
Ἰανουάριον δ' ἀνέρες πάντες καλέουσι.
νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
παρθένου εἰσελάουσα δρόμον μεγάλοισιν ἐν ἄστροις,
ἠελίου ἀμφ' Αἰγόκερον Κρόνου οἶκον ἐόντος.
Καλλιστὼ δ' ἱέρεια κλειναῖς ἦν ἐν Ἀθήναις
οἰκτροτάτου μεγάλου λυκάβαντος. κείνηι ἐν ὥρηι,
κείνηι νυκτὶ ὁ Λέσβιος Ἑλλάνικος ἀείδει,
σὺν τῶι καὶ Δοῦρις, Τροίην ἑλέειν Παναχαιούς,
οἴκαδε δ' ἐλθέμεναι λυγρὸν τὸν νόστον ἰδόντας. L1[I]
Ἄνδρά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ a 1.1 ©
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὅ_γ' ἐν πόντωι πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρηισιν ἀτασθαλίηισιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῶι οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας — a
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος — a 1.24

Ὀρφεὺς γάρ μ' ἐδίδαξεν, ἀπ' ἀνέρος ἄλλου ἀκούσας,
ψευδέα μή ποτε μῦθον ἐνίσπειν ἀνθρώποισιν. Tzetzes
ἀλλὰ τὰ μὲν ἐρέω καὶ οὐκ ἀτέλεστα ἐάσω. Post H.
ἵππον δ' ὡς ἐνόησε καθελκόμενον Κασσάνδρη,
Τρωσὶ τορὸν βοάασκε κατάξαι ἢ καταπρῆσαι,
μηδὲ πόλει φερέμεν τυκτὸν κακὸν ὀβριμόεργον.
ὣς ἡ μὲν βοάασκε, πατὴρ δ' ἐπὶ πύργον ἐνεῖρξεν
οἷά τε μαινομένην· ἡ δὲ γοάασκε πεσοῦσα.
Λαοκόων δὲ μόνος δορὶ τόνδ' ἵππον οὐτήσας,
παῖδα δρακοντείοισιν ἀπώλεσεν ἐσθλὸν ὀδοῦσι.
οἱ δ' ἐς Ἀθηναίης ποτὶ ἕσπερον ἤγαγον ἵππον.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἐπέρεξαν ἐνὶ βωμοῖς ἑκατόμβας,
κρητῆρες θανάτοιο περὶ πτόλιν ἦσαν ἁπάντηι.
γυιοβαρὴς Διόνυσος ἐπέβρεμε, χαῖρε δ' Ἐνυώ.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατέμαρψεν ἐπ' ἄμβροτος ὕπνος ἅπαντας,
νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
καὶ τότε δὴ Δαναοῖσι Σίνων φλόγα δεῖξεν ἑταίροις.
οἱ δὲ μάλ' εἰρεσίῃσιν ἐπεσσυμένως ἐλόωντες,
ὀτραλέως ἀφίκοντο καὶ ἔνδοθι πάντες ἔβησαν.
καὶ τότε δὴ στοναχή τε καὶ οἰμωγὴ γένετ' ἀνδρῶν,
ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν, ὠκυμόρων βρεφέων τε,
κτεινομένων κατὰ νύκτα παρὰ κρητῆρσι καὶ εὐναῖς.
αἱματόεν δὲ πέλαγος ἐπώρνυε κύματα μακρὰ
χαλκείοις ἀνέμοισιν, Ἄρης δ' ἐπενήχετο λυθρῶι.
καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀριστήεσσι σὺν ἄλλοις
L2[O] ◆ Δηϊφόβον μελάθροισι πελάσσας, κτεῖνε μὲν αὐτὸν,
© αὐτὸς δὲ στονόεσσαν ἀφείλετο Τυνδαρεώνην.
Αἰακίδης δὲ Νεοπτόλεμος Πρίαμον κατέπεφνε
ἐς Διὸς ἑρκείοιο μέγαν περικαλλέα βωμόν.
Ἑκτορίδας δ' ἀπὸ πύργων ἄγριος ὦσεν Ὀδυσσεύς.
Κασσάνδρην δ' ἐκ νηοῦ Λοκρὸς ἀφείλετο Αἴας.
τὴν δ' ἄρα Λαοδίκην ἐνὶ χάσματι δέξατο γαῖα.
Αἰνείας δὲ καὶ Ἀγχίσης φύγον Αὐσονίηνδε,
ἐξ ὧν περ γενεὴ Λατίνων πέλεν ὀβριμόθυμος.
παῦροι δ' αὖτε καὶ ἄλλοι ἔκφυγον υἷας Ἀχαιῶν.
οἱ δ' ἄλλοι κοινῶι θανάτωι κατὰ μοῖραν ἐπέσπον.
οἴην μὴν Ἀντήνορος εἰρύσαντο γενέθλην
Ἀργεῖοι, ξενίης μνήμην φορέοντες ἐκείνου,
παρδαλέην προθύροις ἀρίγνωτον σῆμα βαλόντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ τετέλεστο μακρόχρονον ἔργον Ἄρηος,
χρυσὸν ὁμοῦ καὶ ἄργυρον ἠδέ τε Τρώϊον ὄλβον
Τρωϊάδας τε γυναῖκας μοιρήσαντες Ἀχαιοὶ,
θύσαντες νεκύεσσιν ἑοῖς παρὰ θινὶ θαλάσσης,
ὠκυάλων ἐπέβαινον νηῶν κυανοπρώρων,
ἐς πάτραν δ' ἀνάγοντο, βαθύρροον οἶδμα περῶντες.
Στησίχορος δ' ἐρέησιν ἑοῖς ἐπέεσσιν νόστον,
ἠμὲν ὅσοι πελάγει φθάρεν ἠδ' ὅσοι ἤλυθον ἄλληι,
ἠδ' ὅσοι εἰσαφίκοντο φίλην παρὰ πατρίδα γαῖαν.
κεῖνος ταῦτ' ἐρέησιν ἀνὴρ, γλῶσσα δ' ἄρ' ἐμεῖο
βουλῆι Ἰσαακίοιο δολόφρονος οἵ τε δάμαρτος

τοὺς δ' Ἀχιλεὺς ἐνέηκε ποτὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα,
κτείνων ἐμμενέως· ὣς δ' αὔτως ἄλλοι Ἀχαιοί.
καί ῥ' οἱ μὲν φύγον ὄβριμον ἔγχος Πηλείδαο,
Δηΐφοβος καὶ Δύσπαρις· αἶσα δ' ἄρ' εἷλε Τρώϊλον,
ὃς πένθος Τρώεσσιν ἐπ' ἴσης Ἕκτορι θῆκεν
ἠνορέηι καὶ κάλλεϊ ἠδέ τε ἄνθεϊ ἥβης.
ἀλλ' ἄρα καὶ Τρώων βασιλήων φράζεο μορφὴν,
σὺν τοῖς καὶ τοῖο Τρωΐλου ἱπποδάμοιο.
ἤτοι μὲν Πρίαμος σύνοφρυς, μέγας ἠδὲ μακρόρρις,
γλαυκιόων, πυρρόχρους, εἴδεϊ δ' ἦεν ἀγητὸς,
εὔστολος, εὐόφθαλμος, πυκνὰς δ' εἶχεν ἐθείρας.
ἡ δὲ Ἑκάβη μελίχροιος ἔην, εὔριν, ὡραίη,
ἡλικίηι τελέηι, φιλότιμος, ἥσυχος αὔτως.
Ἀνδρομάχη δ' ὡσαύτως, γοργὴ δ' ἦν, μεσοήλιξ,
μάκροψις, χαρίεσσα, παρήϊα δ' εἶχε γελῶντα.
Κασσάνδρη δ' ἄρ' ἔην βαιὴ δέμας, ἀνδροόμοιος,
λευκοτέρη γλάγεος· περιηγέας εἶχεν ὀπωπὰς,
ὀγκώδεις δ' ἔχε μαστούς· μικρόπος, ἥσυχος ἦεν.
τῆς δ' Ἕλενος κάσις εὔθετος ἦν, μακρὸς, ἀρχιγένειος,
λευκὸς, ξανθοκόμης, μακρόρριν, εἴδεϊ λεπτός·
νῶτα δὲ τοῖο ἔαγεν ὑπήρεμα, λῆθε δὲ πολλούς.
Δηΐφοβος δ' ἄρ' ἔην ἥβηι μέσος, εὐρυμέτωπος,
σίμαλος ἠδὲ μελάγχρους, εὔωψ, ἠϋγένειος.
Αἰνείας δ' ἄρα βαιὸς, ἀτὰρ παχὺς, εὔστηθος πέλε,
γλαυκὸς, λευκόχρους, ἀναφάλας, εὐρυμέτωπος.
Ἀντήνωρ δὲ μακρὸς, ῥαδινὸς πέλεν ἠδὲ γλαγόχρους, L2[O]
γλαυκὸς, ῥῖνα φέρων καμπύλην, ξανθοέθειρος. ©
Τρώϊλος αὖ μέγας, ὠκὺς ἦν, μελανόχροος, εὔριν,
εἴδεϊ δ' αὖ χαρίεις, δασυπώγων, ταναέθειρος.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς κατέπεφνε παραὶ Σκαμάνδροιο ῥοῇσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἀρήϊον εἷλεν μοῖρα Τρώϊλον
ἐγγὺς ἔην θάνατος Πηληϊάδηι Ἀχιλῆϊ,
ὕστατα γαμβρεύοντι παραιφασίῃσι Πριάμου.
ἤτοι γὰρ Πριάμου ποτὶ δώματα δῖος Ἀχιλλεὺς
ἤρχετο πολλάκι Πολυξένης εἵνεκα νύμφης,
τήν οἱ ὑπέσχετο δωσέμεν, ὄφρα μόθου ἀπολήξηι·
ἀλλ' ὅτε δὴ Τρῶες παρὰ Θύμβρηι θῦον Ἀπόλλωι,
Ἰδαῖον προέηκαν ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα,
ἐς νηὸν καλέοντα· ὁ δ' αἶψα μάλα πιθήσας,
γυμνὸς ἐὼν καὶ ἄνοπλος ἐπήλυθεν ἔνδοθι νηοῦ.
Δηΐφοβος δ' ἄρα χερσὶ περίβαλε οἷά τε γαμβρὸν,
Δύσπαρις αὖτε μάχαιραν ἐπήλασεν ἔγκασι φωτός·
αὐτὰρ ὁ τοῖος ἐὼν ἥρως πέσεν ἀφραδίῃσιν.
ὥστε λέων πέσεν ἐς βόθρον ὑπ' αὐτῆς ἐρίφοιο,
εὖτ' ἄρα μιν παραπλάγξωσιν θηρήτορες ἄνδρες,
ὣς πέσεν ἀφραδίῃσι πελώριος ὄβριμος ἥρως.
αἶψα δ' ἄρ' ἐς πόλιν ἐκ νηοῦ φοβέοντο φονῆες. Tzetzes
τοὺς δ' Ὀδυσεὺς ἐνόησε ποτὶ πτόλιν αἶψα θέοντας, Post H.
τυδείδῃ δὲ καὶ Αἴαντι ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
"ἡρώων ὄχ' ἄριστοι, τέκνα κλυτῶν γενετήρων,

δεῦτε ποτὶ Θύμβρην, καὶ σχέτλια ἔργα ἴδωμεν·
Tzetzes οἶμαι, Πηλείδης παρὰ νηὸν κάτθανε Φοίβου.
Post H. πολλὸν ἔπεστι χρόνον, φεύγουσι δὲ Τρῶες ἐς ἄστυ."
ὣς ὁ μὲν εἶπεν Ὀδυσσεύς, τοὶ δὲ θέοντες ἔβαινον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νηὸν Θυμβραίοιο γένοντο,
εὗρον ἔπειτ' Ἀχιλῆα πελώριον ἐν κονίηισι,
λοίσθια φυσιόωντα παραὶ θανάτοιο πύληισι.
τοὺς δὲ ἰδὼν δάκρυσε καὶ ὕστατον ἔννεπε μῦθον·
"ὦ φίλοι, οὔ τι τόσον στενάχω θανάτοιο τελευτὴν
ἥβην τ' ἀνθεμόεσσαν ἰδ' ἠνορέην ἐρατεινὴν,
οὔ τι τόσον ταῦτα στενάχω, φίλοι, οὐδ' ἀκάχημαι —
κοιναὶ γὰρ μοῖραι πᾶσιν θανάτοιο τελευτῆς,
πολλοὶ δ' αὖ θάνον, ἠμὲν τοῖοι, ἠδέ τε τοῖοι, —
ἀλλὰ τό μοι ἄχος, ὅττι με τοῖος Δύσπαρις ἔκτα.
ἀλλ' ὑμεῖς Πατρόκλωι με καὶ Ἀντιλόχωι μεγαθύμωι,
εὖ μάλα κοσμήσαντες, ἐπὴν κατὰ μοῖρα λάβηισι,
χρύσεον ἐς μητρώϊον ἔνθεσθ' ἀμφιφορῆα,
ὡς ἂν μηδὲ θανών γε φίλων ἀπάτερθεν ἐσοίμην."
ὣς εἰπὼν ἀπέπνευσε μέγα στέρνοιο φυσήσας.
Αἴας δακρυχέων δὲ νέκυν ὤμοις ἀναείρας
ἔκφερεν ἐς κλισίας, μετόπισθε δὲ Τρῶες ἔβαινον,
τὸν νέκυν ἐξ Αἴαντος ἀφαρπάσαι ἐμμενέοντες.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν κλισίηισι φέρων λεχέεσσιν ἔθηκε,
κοσμήσας σὺν ἅπασιν Ἀχαιῶν ἡγεμόνεσσιν.
ἄλλοι δ' ὧδ' ἐρέουσι· θανόντα Τρῶες ἔπεσχον,
L2[I] ◆ Ἀργείοις δὲ δόσαν, λύτρα Ἕκτορος αὖθις ἑλόντες.
© καὶ τότε τὸν κοσμήσαντες δῖοι Παναχαιοὶ
ἔκφερον ἐν λεχέεσσι κεκασμένον εὖ κατὰ κόσμον,
Ἀργεῖοι δ' ἐν ὅπλοισι κεκασμένοι ἐστιχόωντο
φαλαγγηδόν, πεζοί, πάντες δακρυχέοντες.
Μοῦσαι δὲ στονόεσσαν ἐπίβρεμον ἄπλετον ἠχὴν,
αὐλοῖς καὶ φόρμιγξιν. ὁ δ' ἐν λεχέεσσιν ἔκειτο,
ἀστράπτων ἐν ὅπλοισι· τὰ γὰρ περὶ φέρτρον ἔκειτο.
Στρωμνῆς δ' αὖτε πέλας βασιλῆες ἴσαν Ἀχαιῶν.
ἵπποι δὲ πρυλέων προπαροιθεν ἐστιχόωντο
Ἀργείων βασιλήων αὐτοῦ δ' αὖτ' Ἀχιλῆος,
κόσμον ὑπαυχένιον τετμημένοι, ἐγγὺς ἕποντο.
ἅρμα δὲ τοῖο φέρεσκε χρύσεον ἀμφιφορῆα,
ὀστέα Πατρόκλοιο καὶ Ἀντιλόχοιο φέροντα,
τῶι ἐνὶ Πηλείδη θήσεειν ἐθέλεσκον Ἀχαιοί.
Μυρμιδόνες δ' ἑκάτερθε μελάμπεπλοι ἐφέποντο,
πάντες ἐπ' ἀσκεπέες, περὶ κόρσας τέφραν ἔχοντες.
Ληϊάδες δὲ γυναῖκες ὅσαι Τρώων παρ' Ἀχαιοῖς,
φέρτερου ἴσαν μετόπισθε, Βρισηΐς θ' Ἱπποδάμεια
κλαίουσα λιγέως δουρικτήτη περ ἐοῦσα.
ἀλλ' ὅτε νισσόμενοι ποτὶ πυρκαϊὴν ἀφίκοντο,
ἐν δὲ μέσηι νέκυν ἥρωες θέσαν εἷο ἑταίρου,
αὐτίκα Νηρῆος κοῦραι, μέγα κῦμα θαλάσσης,
ἐξ ἁλὸς ἤϊξαν, μόρμυρε δὲ πόντος ἀπείρων.
ἥροες δὲ φόβηθεν Ἀχαιοὶ τάσδε ἰδόντες,

16 (13C) ἠϋγενής, εὐπαίδευτος, μακάρεσσιν ὁμοῖος.
τοῖο δ' ἀδελφὸς βαιὸς ἔην δέμας, εἶχε δ' ἄρ' εὖρος·
πυρρόχροος δ' ἄρ' ἔην, δασυπώγων, ξανθοέθειρος.
Νέστωρ δ' αὖ μέγας ἠδὲ κατάρρις, γλαυκόφθαλμος,
μάκροψις, ὑπόπυρρος, λευκοκόμης, πολυφράδμων.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα γοργὸς, κυανόχρους, μεσοήλιξ,
κονδόθριξ, δασυπώγων, εὔριν, οὐλοκάρηνος,
Μηριόνης βαιὸς, πλατὺς, εὔθριξ, οὐλοέθειρος,
λευκὸς, στρεβλόρριν, εὐπώγων, εὐρυμέτωπος.
Λοκρὸς δ' αὖτ' ἄρ' ἔην μακρὸς, ὅσσε δὲ τοῖο φαολκά,
μάκροψις, μελίχρους, οὐλόθριξ, κυανοχαίτης.
Κάλχας μικρὸς ἔην, λεπτὸς, λευκὸς, δασυχαίτης,
κρᾶτα φέρων πολιὴν, ὁλόλευκον πρὸς δ' ἄρ' ὑπήνην.
Τυδείδης δ' ἄρα σώματι ἦεν τεσσαράγωνος,
εὐσχήμων, σιμὸς, σιμαύχην, ξανθογένειος.
δουρατέου δ' ἄρα ἵππου τέκτων ἦεν, Ἐπειὸς,
λευκὸς, ἐν ἡλικίηι, μέγας, εὔχαρις, εἴδεϊ καλός.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἡλικίην μέσος ἦν ἰδὲ γάστωρ,
λευκὸς, ἁπλούθριξ, ἠδὲ κατάρριν γλαυκιόων τε·
ὕστατος αὖτ' ἄλλων ἐπιβὰς ποτὶ δούρων ἵππον,
τοῦδε θύρην κλήϊσε· ῥίγια δ' εἴδετο ἔργα.
αὐτὰρ ἐπεὶ κεῖνοι ταλακάρδιοι ἐς λόχον ἦλθον,
ἡρώων ἄλλων ὅσοι ἦσαν ὄβριμοι υἷες
πῦρ ζαφλεγὲς προέηκαν, ὄφρα κλισίας ἀμαθύνηι.
τοὶ δ' ἄρ' ἐν εἰρεσίηι περόωντες ψευδέα νόστον
ἐς Τένεδον κατάγοντο, Σίνωνα δὲ Τροίηι ἔασαν L2[I]
γυμνὸν, ἐνὶ μελέεσσιν ἑκούσια τραύματ' ἔχοντα· ©
τῶι δ' ἄρα πᾶν ἐτέταλτο Ἀχαιῶν ἔργον ἀνύσαι.
Ὄρθρωι μὲν τὰ τελείετο ἔργα δόλοιο Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐπεὶ καλὴ ἐφάνη φαεσίμβροτος Ἠώς,
Τρῶες ἀνεγρόμενοι μάλα μέρμερα ἔργα θεῶντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέβησαν ὅθι πάρος ἦσαν Ἀχαιοὶ,
εἰσορόωντες θήπεον, οὐδὲ δύναντο νοῆσαι.
τοῖς δὲ Σίνων δολόμητις ἐπέδραμε τραύμασι βρίθων.
μειλιχίοις δ' ὁ γέρων ἀναείρετο, τίς πόθεν εἴη.
ὁ δὲ δολοφροσύνηισιν ἀμείβετο ἀγκύλα πάντα.
"εἰμὶ μὲν ἐκ Δαναῶν, Δαναοὶ δέ με ἔδρασαν οὕτως,
ὑμέτερον καλέοντες ἀρηγόνα, ὡς Παλαμήδη.
τόνδ' ἄρα δούρεον ἵππον ἄγαλμ' ἀνέθεντο Ἀθήνηι,
φάντες ὅτι Τρώεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐσείται,
εἴ κεν ἐᾶτέ μιν οὐδὲ νεὼ ἀγάγητε Ἀθήνης."
ὣς φάτο· τῶι δ' ὁ γέρων πόρεν εἵματα σιγαλόεντα.
Τρῶες δ' αὖ προτὶ ἄστυ πελώριον εἴρυον ἵππον,
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ἑὸν φθόρον ἐγκονέοντες.
αὐλοὶ δ' ἂρ καὶ φόρμιγγες βρέμον ἄπλετον ἠχήν.
Τρυφιόδωρος δ' οὐκ εἰδὼς, ὅτε πέρθετο Τροίη,
πολλοῖς σὺν ἑτέροις κάμε δοκέων ἀπαφίσκειν, Tzetzes
οὕνεκά μ' Ἰσαάκιος ἀτίσατο αἰσχεατίμας, Post H.
ἄνθεσιν ἐστεφάνωσα τὸν ἵππον ἔκ ποταμοῖο,
χειμῶνος μεσάτοιο ἐόντος, ὡς ἐρεείνω·

οἱ δὲ θεοῖσιν ἔρεζον, πῦρ δ' οὐ καίετο ἱρῶν,
Tzetzes βωμῶν δ' αὖ κατέπιπτε βοῶν τε κρέα καὶ αἰγῶν.
Post H. Τρῶες δ' ὡς ἐνόησαν ἀπαίσια σήματα ἱρῶν,
Ἀργείοις Ἀντήνορα πρέσβεα δῖον ἕηκαν,
εἰπέμεν Ἀτρείδαισι καὶ ἄλλοισιν Δαναοῖσιν,
Ἀργείην Ἑλένην καὶ χρήματα πολλὰ λαβόντας
παύσασθαι πολέμοιο· ἅλις τετίηνται Τρῶες.
ὣς ὁ μὲν εἶπεν ἐπελθών, οἱ δ' ἐθέλεσκον Ἀχαιοί.
ἀλλ' Ὀδυσεὺς Τυδείδης τ' αὖ κατέρυξαν ἰόντες,
φάντες ὅσα Τρώεσσι μεμιγμένοι ἔννυχον εἶδον.
τῶι πάντας κατέρυξαν, ἐτώσια πρέσβιν ἱέντες.
αὐτοὶ δ' αὖθ' ἑλέειν φράζοντο Τρώϊον ἄστυ.
οὔτοι Ὀδυσσέα οἶδα σάφα, πότε Τρῶες ἐπέσχον,
ἢ ἐνὶ κείνη νυκτὶ ἐπίσκοπον εἴτε τοι ἄλληι.
κεῖνον γὰρ Ἑκάβη καταέσχεθε, λῦσε δὲ ὦκα.
αὐτὰρ ἐμὲ δολόεσσα γυνὴ Ἰσαακίοιο
θλίψεν ἐπικρατέως, λεπροῖς δ' ἐχαρίζετο πολλὰ,
οὕνεκά οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔρεζον,
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
τοὔνεκα ἧς ἀνίης μεμνημένος οὐκ ἀλέγισσα,
ὁππότε Τρῶες Ὀδυσσέα Τρώϊον εἷλον ἐς ἄστυ.
ἐν τόδ' ἐπισταμένως τε καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ὡς ἄρ' ἔην ἀγνώμων ἠδὲ δόλων ὑποεργός,
ὃς καὶ δειλὸς ἐὼν ἀνὴρ πολέμοισι γεγήθει.
ὣς δ' ἀρακαὶ τότε πρεσβείην Τρώων ἀποπέμψας,
L3[O]✦ μήδετο ἀγκυλόβουλος Τρώϊον ἠμῦσαι ἄστυ,
© καὶ δὴ δουράτεον μέγαν ἵππον ἐκέκλετο τεῦξαι.
αὐτίκα δ' Αἰακίδης περιδέξιος εἶπεν Ἐπειός·
"οὗτος ἐμός γε ἄεθλος, ὑμεῖς δέ μοι ἄξειτε ὕλην."
ὣς ἐρέεινεν ἀνήρ· οἱ δὲ ῥώοντο πρὸς ἔργον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πάντα χρειώδια δοῦρα κόμισσαν,
δαιμονίηισι χέρεσσι πελώριον ἤδρασεν ἵππον,
χρῶσε δ' ἐπὶ χρυσῶι τε καὶ ἀργύρωι, εὖ κατὰ κόσμον,
μαρμαρυγὰς δὲ λίθων τοῖο περὶ δέργματι θῆκεν.
γαστέρι δ' ἦν εὐρεῖα, χάνδανε δ' ἔνδοθι πολλούς.
γαστέρι δὲ κρυφίη θύρη, ἐν δὲ πόδεσσι τροχίσκοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ποίησε πελώριον Ἄρεος ἔργον,
εἴκοσι τρεῖς τε ἔβαινον ἐπίδμονες ἄνδρες ἄρηος.
πρῶτα Νεοπτόλεμος, Διομήδης καὶ Κυάνιππος,
Ἰδομενεὺς, Μενέλαος ἰδ' Ἰλέος ἄλκιμος Αἴας
Κάλχας Τεῦκρός τε καὶ Νεστορίδης Θρασυμήδης,
Εὔμηλός τε, Λεοντεὺς, Εὐρυπύλοιο βίη τε,
Δημοφόων Ἀκάμας τε καὶ Ἄντικλος, ὃς θάνεν ἵππωι,
Πηνέλεώς τε Μέγης τε καὶ Ἀντιφάτης ἐπὶ τοῖσιν,
Ἰφιδάμας, πρὸς δ' Εὐρυδάμας καὶ Ἀμφιδάμας τις,
σὺν δ' ἄρα τοῖσιν Ἐπειὸς καὶ Ὀδυσεὺς πολύβουλος.
ἀλλ' ἄρ' Ἀτρειδῶν βαιῶν τ' ἄλλων εἶδος ἐνίσπω·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρέω πάντα πάλιν, εὖ κατὰ κόσμον.
ἤτοι μὲν κρατέων Ἀγαμέμνων, κοίρανος ἀνδρῶν,
λευκὸς ἔην, μέγας, εὐρυπώγων, κυανοχαίτης,

τρέσσαν δ' ἄλληι ἄλλος, ὅπηι νόος ὦρσεν ἕκαστον,
ἐλπόμενοι κλόνιον Σεισίχθονα, κυανοχαίτην,
ἐς γαῖαν ἐλάαιν ἐρίδουπον ἅρμα καὶ ἵππους·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυξιν, ἐπέσχε τε φύζαν ἁπάντων.
ταὶ δ' ἄρα σὺν Θέτιδι παρὰ Σιγεῖον παριοῦσαι,
κοωάμεναι μέγα τὸν νέκυν, ἐς βυθὸν αὖθις ἵκοντο.
τῶν δ' ἄρ' ἀναξυρίδες καὶ ἡρώων περ ἐόντων
θείην ἐκ θεέων εὐώδεα πνεῦσαν ἀϋτμήν.
Πηλείδη δ' ἐπεὶ ἂρ κατέδαψε σιδήρειον πῦρ,
θῆκαν σὺν Πατρόκλωι τε καὶ Ἀντιλόχωι μεγαθύμωι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι Σιγείοιο παρ' ἄκρας
χρύσεον ἐς φιάλην, καθύπερθε δὲ τύμβον ἔτευξαν,
ἔνθ' ἄρα Πατρόκλοιο τετεύχατο σῆμα πάροιθεν.
ἀλλ' ἤτοι αἴων καὶ μορφὴν φράζω τῶνδε.
ἤτοι μὲν Πηλῆος ἀγαυοῦ φαίδιμος υἱὸς
εὐμήκης, εὔστηθος ἔην, χαρίεις περὶ πάντας,
λευκὸς, ξανθοκόμης, οὐλόθριξ, πυκνοέθειρος,
μακρόρρις, μελίγηρυς, κούρης δ' εἶχεν ὀπωπάς·
γοργὸς ἔην ὀφθαλμοῖς, ἐν δὲ δρόμοισι ποδάρκης·
μακρὰ δ' ἔχε σκέλεα, ὕπὸ δ' ἐστάνιστο ὑπήνη.
Πάτροκλος δὲ προγάστωρ, εὐπώγων, μεσοήλιξ,
ξανθοκόμης, πυρρόχρους, εἴδεϊ δ' ἦεν ἀγητός.
Ἀντίλοχος δὲ νεώτερος ἄλλων ἔπλεν Ἀχαιῶν
εὐήλιξ, εὐαύχην, λευκὸς ἔην, μικρόρρις,
γοργὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν, ἀελλόπος, ἀρτιγένειος,
ξανθοκόμης, εὐχαίτης· γλαυκαὶ δ' ἦσαν ὀπωπαί. L3[O]
αὐτὰρ ἐπεὶ κτερέϊξαν τοὺς δῖοι Παναχαιοί, ©
ὅπλ' Ἀχιλῆος ἔθεντο τὸν ὤριστον λαβέσθαι.
Ἀνστάντες δ' Ὀδυσεύς τε καὶ Αἴας δηριόωντο.
χρησμοὶ δ' ἐκαλέοντο, κακὸν δ' ἀμφαίνετο Τροίηι.
παῖδες δὲ Τρώων δορυθήρατοι ἦσαν Ἀχαιοῖς,
οἳ βουλῆι Δαναῶν τούτους κρίναντες ἄμ' ἄμφω
υἱέϊ Λαέρταο ἐπήρατα ὤπασαν ὅπλα,
φάντες ὑπὲρ Αἴαντα λυγρὰ Τρώεσσιν ἰάψαι.
Αἴας δ' αὖ λύπηι βεβαρειὼς εἵνεκεν ὅπλων
ἦλθεν ἐπὶ κλισίας καὶ ἓ ἔκτανε χαλκεόθυμος.
ὣς θάνε· τῶι δ' ἄρα Ῥοιτείωι πάρα τύμβον ἔτευξαν.
ἀλλ' ἤτοι καὶ τοῦδ' ἥρωος ἄκουε μορφήν.
ἠΰς ἔην, μέγας, εὔρις, εὔθετος, οὐλοκάρηνος,
κυάνεος χροιὴν, βλοσυρῶπις, ἠϋγένειος·
κάλλεϊ δὲ προφέροσκεν ἁπάντων πλὴν Ἀχιλῆος.
τρίτον ἔην ἦμαρ ἀπὸ Πηλεΐδαο τελευτῆς,
Αἴανθ' ὁπππότε τύμβευσαν μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
καὶ τότε δή ῥα Πολυξείνη, κούρη Πριάμοιο,
ἐννυχίη προμολοῦσα, φίλους προφυγοῦσα τοκῆας,
πολλὰ κλαυσαμένη περὶ τύμβου Πηλείδαο,
νυμφίωι εὐγενέϊ καλὴ παρακάππεσε νύμφη, Tzetzes
εὐνῆι ἐν αὐτοκλήτωι χάλκεον ὕπνον ἑλοῦσα, Post H.
Φλάβιος ὡς ἐρέει· τά δ' ἄρ' Εὐριπίδου ἀλλοῖα.
ἀλλ' ἄρα καὶ τῆς μάνθανε μορφῆς εἶδος ἀγητόν.

εὔωψ, μακρὰ ἔην, λευκή, πάνυ δουλιχόδειρος,
Tzetzes μικρόπος, ἀνθερόχειλος, καλλίμαστος, ἀρίστη·
Post H. ὀκτὼ καὶ δέκα δ᾽ ἦν ἐτέων, χρόνος ἥλικος ἥβης.
κάτθανε δ᾽ αὖτε κόρη ἢ οὕτως ἢ καὶ ἐκείνως.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἐπεὶ ἔκθανον Αἰακίδαι μεγάθυμοι,
οἳ μέγα ἕρκος ἔησαν Ἀχαιων ἐν πολέμοισι,
χρησμοῖς ὦτα περάννυον· ὅσσα δὲ τοῖσιν ἐπήιει,
Παλλάδος εἴ κεν ἄγοιεν ἀπὸ Τροίηθεν ἄγαλμα,
Τροίην εὐρυάγυιαν ὑπ᾽ ἔγχεϊ τῶνδε γενέσθαι.
καὶ τότ᾽ Ὀδυσσεὺς νύκτωρ ἠδὲ πάϊς Τυδῆος
αὐτονυχεὶ κόμισαν, Ἀντήνορος ὦκα λαβόντες·
τοῖς γὰρ ἔην φίλος, ἠδὲ δάμαρ ἱέρεια θεοῖο.
ὣς οἱ μὲν Δαναοὶ Τροίην δοκέεσκον πέρσαι.
Εὐρύπυλος δ᾽ ἐπίκουρος Τρωσὶν ἐπήλυθεν αὖθις,
Τηλεφίδης μεγάθυμος, Μυσὸς, ἐπήρατος ἄναξ.
κτεῖνε δὲ πολλοὺς Ἀργείων Ἀσκληπιάδη τε,
ἥρω ἰητῆρα, Μαχάονα, κάλλιμον ἄνδρα,
ὥς ῥα Κόϊντος ἔφη· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ Ὀρφεὺς ἄλλ᾽ ἐπαείδει.
καὶ τότ᾽ ἀπὸ Σκύροιο Νεοπτόλεμος θεοειδής
ἤλυθεν Ἀργείοισι, μέγα δ᾽ ἐχάροντο ἰδόντες.
ἀλλ᾽ ἤτοι καὶ μορφὴν μείρακος ἄϊε τοῦδε.
πυρρὸς ἔην πολὺ, τῶι καί ἑ Πύρρον μιν καλέεσκον·
εὐήλιξ, ὑπόγλαυκος, λεπτὸς, γλαγεόχροιος,
εὔριν, εὐθώραξ, τολμήεις, οὐλοκάρηνος,
εὔσκυλτος, πικρὸς, προπετὴς, μέγας, ἀγριόθυμος·
L3[I] ◆ λάχνη δ᾽ οἱ χαρίεσσα ἐφύετο ἀνθερεῶνι.
© ἤϊε δ᾽ ἐκ Θέτιδος πατρῴϊον αἷμα διώκων.
οἱ δ᾽ Ὀδυσῆ ἐρέουσιν ἀπὸ Σκύροιο κομίσσαι
χρησμοῖς, μαντοσύναισιν ἢ αὐτομόλοισιν ἀνάγκαις
τῶι δ᾽ ἄρα καὶ πατρώϊα χρύσεα ὤπασεν ὅπλα.
θῦσε δ᾽ ἄρα πρῶτα πατρώϊον ἐς τάφον ἐλθὼν,
κειράμενός τ᾽ ἀνέθηκεν ἑὴν χρυσότριχα χαίτην
ἠδ᾽ οὓς ἐκ πάτρης ἔφερεν πλοκάμους γενετήρων,
μητρὸς Δηϊδαμείης ἠδέ τε πατροτοκήων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δάκρυσεν ἔθυσέν τε τῶι ὅσσα ἐῴκει,
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ Ἀτρείδης ἐν κλισίηισι κατέσχε,
δῶρα δὲ δοὺς ἀπέπεμψε ποτὶ κλισίας Ἀχιλῆος.
ἐν δὲ Βρισηῒς πάντα πατρώϊα χρήματα δεῖξε,
χήρατο δ᾽ ὡς ἐνόησε καὶ ἔδρακεν ὡς φίλον υἷα·
ὃς δ᾽ ὡς μητέρα τίεσκεν καὶ ἔχεσκε παρ᾽ αὐτῶι.
αὐτὰρ ἐπεὶ καμάτου ἀνεπαύσατο αἰόλα γυῖα,
ἑσσάμενος ῥεθέεσσι πατρώϊα χρύσεα τεύχη,
ἐς δίφρον τ᾽ ἀναβὰς σύν γ᾽ Αὐτομέδοντι ἑταίρωι,
Ἄρεϊ χαλκοχίτωνι ἀλίγκιος ἐς μέσον ἔστη·
Μυρμιδόνες δ᾽ ἑκάτερθε καὶ Ἀργεῖοι στιχόωντο.
Τρωσὶ δὲ πρῶτος ἔλασσε πατρώϊον ἅρμα καὶ ἵππους.
οἱ δ᾽ ὡς εἶδον, ὑπέτρεσαν· ἀμφασίη γὰρ ἐπέσχεν
οἰομένους Ἀχιλῆα πελώριον αὖθις ὁράαιν.
Μυρμιδόνες δὲ καὶ Ἀργεῖοι κεραΐζον ὄπισθεν.
αὐτὸς δ᾽ αὖ Μελάνιππον Μυσῶν ἡγεμονῆα
ἠῢν πέφνε, φίλον γόνον Ἰστριάδαο Ἑλώρου.
Ἀλκιδάμαντα δ᾽ ἔπειτα ἀνεψιὸν ἔκτανε τοῖο,
υἱὸν ὑπερθύμοιο ποδώκεος Ἀκταίοιο.
κτεῖνε δὲ Τηλεφίδην, Ἱέρης γόνον ἐγχεσίμαργον,
ὃς μέγα κυδιάασκεν, ἄναξ δ᾽ ἄρα ἦεν ἐκείνων.
ὡς γάρ μιν ὀλέκοντα ἑοὺς ἐνόησεν ἑταίρους
Τηλεφίδης μεγάθυμος, ἀτάσθαλος, ὄβριμος ἥρως,
ἦλθε Νεοπτολέμοιο καταντίον ἔγχεος αἰχμῆς.
τοῦ δ᾽ ἄρα παῖς Ἀχιλῆος ἀτάσθαλον ἦτορ ἀπηύρα,
στέρνωι ἐν ὀβριμόεντι πελώριον ἔγχος ἐλάσσας.
ὣς πέσεν· οἱ δὲ φέβοντο λεὼ κείνοιο πεσόντος.
οἵδε Νεοπτολέμωι Μυσῶν πέσον ἡγεμονῆες·
αὐτὰρ οἱ ἄλλοι ὥστε κόνις ἀνέμοιο θυέλληι,
ἥν τε Τυφὼς ἀνάειρε, κεδάννυντ᾽ ἄλλοθι ἄλλος.
Τρῶες δ᾽ ὡς ἐνόησαν ἀήσυλα μέρμερα ἔργα,
κειάμενοι νέκυας, ποτὶ πύργους ἔνδον ἵκοντο.
καὶ τότε μὲν Ἕλενος, θεόφοιτος μάντις ἀμύμων,
ἤ ῥ᾽ Ὀδυσῆος ἐν ἔργμασιν Ἀργείοισιν ἐπελθών,
ἢ μόνος αὐτομόλοισιν ἐπηλυσίηισι βαδίσσας,
ἐκ σιδηρίταο, κατ᾽ Ὀρφέα, μαντιπόλοιο,
λίθου ἀνδρολόγοιο, μαθὼν ὅσα τεύχετο Τροίηι,
εἶπε Φιλοκτήταο βίην κομίσαι ἀπὸ Λήμνου,
ὀστέα τε Πέλοπος ἐξ Ἤλιδος οἰσέμεν ὦκα·
αἶσα γὰρ ὧδε πεσεῖν ὑπ᾽ Ἀχαιῶν Τρώϊον ἄστυ.
ὣς Ἕλενος ἐρέεινε θεόπροπος· οἱ δ᾽ ἐτέλειον.
αὐτίκα δ᾽ ἐκ Λήμνοιο Ποιάντιος ἤλυθεν ἥρως, L3[I]
εὐμήκης, μελανόχροος, εὔθετος ἠδὲ σύνοφρυς, ©
τόξα φέρων στονόεντα· πόδας δέ οἱ ἕλκος ἔτειρε.
πέτρηι δ᾽ ἀρτεμέα ἐχιήτιδι τεῦξε Μαχάων.
τὸν δ᾽ ὁ Κόϊντος ἔπεφνεν ὑπ᾽ Εὐρυπύλοιο βολῆισιν.
αὐτίκα δὲ Ποιάντιος ὄβριμος υἱος ἐκεῖνος
ἐς μόθον ἐκκαλέεσκε Τρώων ὅς κε θέλησιν
ἀντία τοξάζεσθαι· μοῖρα δὲ Δύσπαριν ἦγεν,
ὅς ῥά τε νηπιέηισι καταντίον ἤλυθε τοῖο.
ἤτοι γὰρ βέλος ἧκε, Φιλοκτήταο δ᾽ ἅμαρτεν,
αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἐσσυμένως προέηκεν ὀϊστὸν,
καὶ βάλε μιν πρώτιστον ἰεὶς λαιὴν κατὰ χεῖρα·
δεύτερον αὖτ᾽ ἐφέηκε καὶ ὄμματος ἔκβαλε γλήνην
δεξιτεροῦ, γοόωντος· ὁ δὲ τρίτον ἧκεν ὀϊστὸν,
καὶ βάλεν οὐδ᾽ ἀφάμαρτεν ἐπὶ σφυρίοισι τιτήνας.
τὸν δέ τε Τρῶες ἄειραν, νυκτί τε κάτθανε μέσσηι.
σὺν δ᾽ ἄρα τοῖο γυνὴ προτέρη θάνε φίλτρωι ἐκείνου,
ἢ πυρὶ, ὡς ὁ Κόϊντος, ἤ, ὡς Λυκόφρων, ἀπὸ πύργου,
ἢ βρόχον ἁψαμένη, ὥς Δίκτυϊ εἴδετ᾽ ἄριστον·
κάτθανε δ᾽ οὖν αὐτὴ, εἴθ᾽ οὕτως εἴτε ἐκείνως.
Δηΐφοβος δ᾽ Ἑλένης πόσις ἔπλετο Τυνδαρεώνης,
ἤ ῥ᾽ ἀέκουσαν ἑλὼν, εἴτε Πριάμοιο φράδαισιν. Tzetzes
Ἀργεῖοι δ᾽ ὡς χάρμης οὐκέτι δέρκετο τέρμα, Post H.
αὖθις Ὀδυσσέα Τρωσὶν ἐπίσκοπον ἧκαν ἐν ὄρφνηι.
ἔσπετο καὶ Τυδείδης· Τρωσὶ δὲ μίχθεν ἰόντες.

Notes

Notes

TZETZES

CARMINA
HOMERICA

WITH
RESTART

EPIC
POEM
.ORG

DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

2.0

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

VIEW TWO PAGE SPREAD

ἄρεας αἱματόεντας ἐπ' ἀλλήλοις προφέρουσαι,
Tzetzes Pre-H. Τρῶες ἀναπνεύσαντες ἀπὸ πτολέμου κρυεροῖο
γαίης ἔργα νέμοντο παρ' εἰρήνηι κομόωντες.
οὐδ' ἄρα μὴν τάδε Μοίραις ἥνδανε χαλκεομίτοις·
ἄλλα γὰρ αὖτις μέρμερα Τρώεσι μητιόωντο.
τόφρα γὰρ οὖν τέρποντο παρ' εἰρήνῃ κομόωντες
εἰς ὅ κεν οὔνομα λυγρον ἀπ' αὐτόφιν ἔπλετο Πάρις.
αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραι στιβαροὺς κλώσαντο ἀτράκτους,
τοὶ γαῖαν κλονέουσι καὶ οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν,
εἶξαν δ' ἀτράκτοισι θεοὶ μεδέοντες Ὀλύμπου,
Φαίνων ἠδὲ Ζὴν καὶ Ἄρης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀφροδίτη Ἑρμῆς τε καὶ Ἄρτεμις ἀγλαόμορφος,
ἠδ' ἄλλοι δυοκαίδεκα, τρίς τε δέκα καὶ ὀκτὼ
καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἐτεύχετο πήματος ἀρχή·
αὐτίκα γὰρ Πριάμωι βασιλῆϊ κύεσκεν Ἑκάβη.
πρῶτα δὲ τὴν στροβέεσκον ὄνειροι ἠερόφοιτοι·
γρυνὸν γὰρ πυρόεντα τεκεῖν δοκέεσκεν ὀνείροις,
ὃς πρῆσε Τροίην τε καὶ ἄστεα Τρώϊα πάντα.
μάντεις δ' αὖ τὸν ὄνειρον ὑπεκρίνοντο λέγοντες·
"γαστέρι παῖδα φέρεις, Ἑκάβη, Τρώεσσιν ὄλεθρον."
ὣς ἄρα μάντιες ἀτρεκέως τόθ' ὑπεκρίνοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τέκε Τρωσὶν Ἑκάβη δύσγονον υἷα,
οὔνομα τῶιδε Πάριν θέτο, τὸν μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
αὐτὰρ ἄρα Πρίαμος παιδὸς γενέθλην ὑποτρείων,
ἤλυθε χρησόμενος παρὰ βωμοῖς Ἠελίοιο·
L1[O] ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσιν Ἀπόλλων, μάντις ἀμύμων,
© νηῶι ἐν ἠγαθεῶι φαισιμβρότου Ἠελίοιο,
ὃς χρησμοῖσι τάδε προέειπιν μαντοσύναις τε·
"φράζεο,Τρώων ὄρχαμε, Φοίβου μύθον ἐμοῖο·
ἀρτιτόκοιο λοχεύματος ἐκ Πάριδος, σέο παιδὸς,
ἄστυ τόδε Τροίης πολύμοχθος Ἄρης ἐκπέρσει,
εἴ κεν ὁ παῖς λυκάβαντος ὑπερθορέηι τριάκοντα."
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βίη Πριάμοιο ἄνακτος,
ἔκθετο μὲν τὸν παῖδα παρ' ἀγροῖς οἷσι τρέφεσθαι,
δείματο δ' αὖ Πάριον τιμῆι Πάριδος, ἕο παιδός.
κεῖσε δ' ὁ παῖς ἀτίταλλε, διδασκόμενος περὶ πάντων,
ὅσσα γόνοις ἐπέοικεν ἐϋγενέων βασιλήων.
Ῥήτωρ δ' αὖ γεγαὼς συγγράμματα γράψατο πολλὰ,
εἰν ἐνὶ δ' αὖτε θεὰν ἐπιθυμίην, Ἀφροδίτην,
κρίνων, Παλλάδος ἠδ' Ἥρης γε ὑπέρτερα δῶκεν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δοκέει τόδε λώϊον ἔμμεναι ἄλλο,
ὥς ῥα σοφὸς τελέων περὶ κόσμου γράψε γενέθλης,
ἐκ Χάεος Ἐρέβους τε ὅπως πρώτιστα φάανθεν
Πηλεὺς, γαῖα φερέσβιος, ἠδὲ Θέτις γε, θάλασσα,
ἐν δ' Ἥρη πυρόεσσα, καὶ ἠέρος εὖρος, Ἀθήνη·
σὺν δ' ἄρα τῇς ἐπίην φιλίη, χρυσῆ Ἀφροδίτη.
Νεῖκος δ' αὖτ', Ἔρις, ἔνθετο μῆλον, κόσμον, ἄεθλον.
τὰς δ' ἄρα μὴν νικήσασα φιλίη, Ἀφροδίτη,
εἵλετο κόσμον ἅπαντα καὶ ἔμπεδον εἰσέτι ἴσχει·
τοὔνεκα μυθεύσαντο γάμους καὶ ἔριν δὲ θεάων.
τοῖα μὲν υἱὸς ὅδε Πριάμου Παρίωι ῥέζεσκεν.

13

ἔμπης δ', οὐκ ἐθέλοντες, ὑπὲρ ψυχῶν μαχέοντο,
εἰς ὅ κε γειαρότης μὲν ἀνὴρ ἀπεπαύσατο πόνων, Tzetzes
ἐκ δὲ βόας ἀρότροιο ἐλύσατο πολλὰ καμόντας. Post H.
καὶ τότε Τρωϊὰς ἠδ' Ἀράβισσα χαῖρεν Ἐνυώ·
πᾶν γὰρ Τρώϊον οὖδας Ἀχαιῶν πλήθετο νεκρῶν.
κάππεσε γὰρ πρώτιστος ἀπ' Ἀργείων βασιλήων
Μεμνονέηις χείρεσσι, καταντίον οἷος ἐπελθὼν,
Ἀντίλοχος μεγάθυμος, Νέστορος ὄβριμος υἱος,
τὸν πάντες φιλέεσκον, Ἀχιλλεὺς δ' ἔξοχον ἄλλων,
οὕνεκα κραιπνὸς ἔην, νέος, ἄλκιμος, εἶδος ἀγητός,
ἐν πινυτῆι δ' ἄρα καὶ μύθοις προφέρεσκε γερόντων.
τῶι δ' ἐπὶ ἄλλοι Ἀργείων πέσον ἡγεμονῆες.
καὶ τότε δὴ πάντες, νῶτα Τρώεσσι βαλόντες,
φύρδην συγκλονέοντο καὶ αἵματι γαῖαν ἔδευον.
ὡς δ' ὅτε μιλτοχρόοιο ἀπ' οὔρεος ἠνεμόεντος
ταυροθρόος χειμάρροος ἀσπέτωι ἔρχεται ὄμβρωι,
ἐσφορέει δὲ πέτρους μεγάλους καὶ κάγκανον ὕλην,
βριθὺ δ' ἄρα κτυπέων λιθόχροος ἔμπεσεν ἀγροῖς,
πάντα δ' ἀναρπάζων φύρδην φορέηισι θαλάσσηι,
ζεύγεα, βοῦς καὶ δώματα, πρὸς δ' ἄρα γειαροτῆρας,
ἄλλα τε ὅσσα κίχησιν· ἀμηχανίη δ' ἄρ' ἀγροίκων·
ὣς τότ' Ἀχαιοὶ φύρδην ὑπ' Ἀράβων κλονέοντο,
κυανέη δ' ἄρ' ἐν αἵματι πάντηι πόρφυρε γαῖα,
οἱ δ' Ἄραβες κατόπιν μεγάλωι σεύοντ' ἀλαλητῶι.
οὐδέ τι μῆχος ἔην· πάντες γὰρ φεῦγον Ἀχαιοί.
μοῦνος ἀπ' ἄλλων Νέστωρ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα, L1[O]
υἱέος ἀχνύμενος· μέγα δ' ἔστενεν ἔνδοθι ἦτορ. ©
σὺν δ' ἄρα οἱ ὁ Κόϊντος ἔην πέλας, ὃς ἐπάκουεν
Μέμνων ὅσσα ἔειπε γέροντ' Ἀραβηΐδι φωνῆι.
πεζὸς ἐγὼ τελέθων δὲ, Ἰσαακίοιο φραδαῖσιν,
ὅς μ' ἀπὸ Βερροίης ἐριβώλακος ἠδὲ Σελάων
πεζὸν ἔπεμψε νέεσθαι, ἐμεῦ ἵπποιο ἀμέρσας,
ἧς ἀλόχου βουλῆισι σαόφρονος, ἥ οἱ ἅπαντας
κύδηνε λεπροῦς τε καὶ ὅσσοι νείκεος υἷες,
οὕνεκά οἱ καλῶς καταθύμια πάντα ἔρεζον,
φεῦγον οὐδ' ἐσάκουσα, τὰ Μέμνων ἐξερέεινεν.
ἀλλ' ὅτε νὺξ δνοφερὴ γαῖαν περιδέδρομε πάντηι,
δῆριν αἱματόεσσαν ἀμαιμακέτου πολέμοιο
παῦσαν οὔκ ἐθέλοντες Ἀράβων ὄβριμοι υἷες,
ὠκύαλοι δὲ νέες φύγον Ἡφαίστοιο ὁμοκλὴν,
αὐτοί τ' Ἀργεῖοι δεινὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξαν.
νυκτὶ δ' ἀολλέες εἵατο τεύχεα πάντες ἔχοντες,
εἵατο τεύχε' ἔχοντες· ὕπνος ἀπὸ τοῖσιν ὄλωλεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἠριγένεια,
ἀνστάντες ἀέκοντες ἔριν ῥήγνυντο βαρεῖαν·
Μέμνων γὰρ ἐπόρουσεν ἀλίγκιος υἱέϊ Γαίης,
Τυφῶνι ὀλοόφρονι· ἔλπετο δ' οἷα ἐώλπει,
Ἀργείους ἀπὸ πάντας ὀλέσσαι ἤματι κεινῶι.
ὧδε μὲν ἔφρόνεεν, ἐπὶ δ' ἄρματι ὀξέα κλάζων
κυδιόων θύνεσκεν, ὄπισθεν δ' ἴαχε λαός.

15

14

τὸν δ' ἄρα Πηλείδης καὶ ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
στέρνωι ἐνὶ στιβαρῶι κατεναντίον οὔτασεν ἔγχει·
ψυχὴ δ' ἐκ μελέων ἀποέσσυτο ἠΰτε καπνός.
τοῖον Μεμνονέης κεφαλῆς μόρον ἐξερέουσιν.
οἱ δ' υἱὸν Τελαμῶνος ἀείδονσ' ὀβριμόγυιον,
δῆριν ἀμαιμάκετον καὶ σχέτλια ἔργα ἰδόντα,
εἰπέμεν Ἀτρείδηι καὶ ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·
ὑμεῖς μὲν πάντες μετὰ ἔθνεα βαίνετε Ἰνδῶν,
αὐτὰρ ἐγὼ κατεναντία Μέμνονος οἶος ἐπέλθω.
ὣς εἰπὼν ἀνάειρε πελώριον ὑψόσε σάκος.
τοῖο δ' ἐν ὤμοις καλὸν φάσγανον ἠιώρητο·
δεξιτερῆι δὲ φέρων δόρυ Μέμνονος ἤλυθεν ἄντα.
Μέμνων δ' ὡς ἐνόησεν, ἀφ' ἅρματος ἅλτο χαμᾶζε,
συμπεσέτην δ' ἀλλήλοισι, μέγα δ' εἴδετο ἔργον
οὐταζόντων ἀλλήλους, ἀράβιζε δὲ τεύχη.
ὡς δὲ δύω ταῦροι παρ' ὀρεσκώηισι κολώναις,
ἄγριοι, ἀμφ' ἀγέλαις ἑκάτερθεν δηριόωντες,
πρῶτα μέν ἐκσταδὸν ἀμφὶς ἕκαστος οἶος ὀρούων
ἐς στυφελὰς πέτρας τε καὶ οὔρεα ὑψικάρηνα,
ἀλλήλους ποτὶ ταύρειον μόθον ἐκκαλέονται,
μυκτῆρα πλατὺν οἴξαντες, βαρύδουπα βοῶντες,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἀλλήλους βάλλουσιν κεράεσσιν,
ἠχὴ δ' αὖτε πελώριος οὔρεος ἔρχεται ἄκρας·
ὣς τῶν μαρναμένων σακέων ἄπο δοῦπος ὄρωρεν.
ὡς δὲ λέων Αἴας ἐπιάλμενος ἀσπίδα νύξεν,
L1[I] ✦ οὐδ' ἔτορεν κρατερὸν σάκος, ἀλλ' ἄρα Μέμνονα κλῖνεν.
© αὐτὰρ ἔπειτα ἑὸν σάκος Αἴας ὕψόσ' ἀείρας,
πλῆξεν ἀνασχόμενος, ἐπέβρισεν δ' ὄβριμον ἄνδρα.
τοῦ δὲ ποδῶν κατόπισθεν ἐφέσπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
κρύβδην δ' αὐχένι Μέμνονος ἤλασε χάλκεον ἔγχος·
τὸν δὲ λίπεν ψυχή. Αἴας δ' ἕλε Πουλυδάμαντα,
ἡγεμόνα Φοινίκων· τρέσσαν δ' ἔθνεα Ἰνδῶν,
ὣς δοιοὺς βασιλῆας ἑοὺς νεκύεσσιν ἐσεῖδον.
πῖπτον δ' αὖ πολέες σωρηδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλωι,
αὐτοί θ' ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
φύζα γὰρ εἶχεν ἅπαντας ἰωχμοῖο κρατεροῖο,
ζῶντες δ' ἐν νεκύεσσιν ἐρητύοντο φέβεσθαι.
Ἀργεῖοι δ' ἄρ' ὄπισθεν ἐπ' ἔντεα πάντα λέγοντο,
ἐμμενέως κτείνοντες, ἕως νὺξ ἄμβροτος ἦλθεν.
ὄρφνηι δ' αὖτε ἑοὺς ἑκάτερθε κέαντο νεκρούς.
Μέμνονα δὲ σμύρνηι τε καὶ Ἀσσυρίηι φρυγανίδι
Αἰθίοπες ταρχεύσαντες θέσαν ἀμφιφορῆϊ·
ὣς δ' ἄρα Πουλυδάμαντα καὶ ὕστερον οἴκοι ἔνεικαν.
Τροίηι δὲ στοναχή τε καὶ οἰμωγὴ τελέεσκεν·
Τρῶες γὰρ μεγάθυμοι, ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων,
δυσπονέως στενάχοντες ἑοὺς γοάασκον ἑταίρους.
Tzetzes οὔπω δακρυχέουσιν ἐπ' ὄμμασι δάκρυα τέρσεν,
Post H. ἐκ δ' ἦλθον αὖθις, πυλέων πετάσαντες ὀχῆας,
Δηΐφοβος, Πάρις ἠδὲ Τρώϊλος ἱππιοχάρμης
ἔθνεσι σὺν πολέεσσιν, Ἀχαιῶν ἄντα μάχεσθαι.

ἄρτου δευομένη καταΐσχεται, οὐδ' ἐπαείδει
οὐδὲ θέλει πονέειν, περὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔχουσα.
καὶ τόδε τίς που εἴσεται ἀνὴρ ὄρθια κρίνων,
ὡς ἄρ' ἄτερ καμάτοιο ὑμῖν κατὰ πάντ' ἐρέεινα.
ἀλλ' ὑμεῖς, τέκνα μοιρηγενίων γενετήρων,
ἄλλοθεν Ἀργείων νόστον δίζεσθ' ἐπαείδειν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, περὶ τέρματι Μοῦσαν ἑλίσσων,
Τροίην ὁππότε πέρσαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
πρωτίστης προπάροιθεν Ὀλυμπιάδος μεγακύκλου
μέτρον ἀπειρέσιον τετρακοσίων λυκαβάντων
ὀγδοάτων δεκάτων τε Τρώϊον ὤλετο ἄστυ,
ὡς Σικελὸς Διόδωρος ἐν Ἱστορίῃσιν ἐνείρει.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέλεξα κύκλα μεγάλων ἐνιαυτῶν.
μῆνα δὲ ἤδη ἐρείω ἦμάρ τ' ἠδέ τε ὥρην
οἰκτροτάτου λυκάβαντος, ὃς ἄλγεα θήκατο Τροίηι.
δωδεκάτη μὲν ἔην μηνὸς Θαργηλιῶνος,
τόν ῥ' Αἰωνάριον κικλήσκει μὲν Λογγῖνος,
Ἰανουάριον δ' ἀνέρες πάντες καλέουσι.
νὺξ δ' ἄρ' ἔην μέσση, λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη,
παρθένου εἰσελάουσα δρόμον μεγάλοισιν ἐν ἄστροις,
ἠελίου ἀμφ' Αἰγόκερον Κρόνου οἶκον ἐόντος.
Καλλιστὼ δ' ἱέρεια κλειναῖς ἦν ἐν Ἀθήναις
οἰκτροτάτου μεγάλου λυκάβαντος. κείνηι ἐν ὥρηι,
κείνηι νυκτὶ ὁ Λέσβιος Ἑλλάνικος ἀείδει,
σὺν τῶι καὶ Δοῦρις, Τροίην ἑλέειν Παναχαιούς, Post H.
οἴκαδε δ' ἐλθέμεναι λυγρὸν τὸν νόστον ἰδόντας. L1[I]

Ἀργαλέου πολέμοιο μέγαν κλόνον Ἰλιακοῖο ©
ἔννεπε, Καλλιόπεια, ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀοιδαῖς, Pre-H.
ἀρχῆθε δ' ἐπάειδε καὶ ἐς τέλος ἐξερέεινε,
ἐξ ὅτεο Πρίαμος λοιγὸν Τρώεσσι φυτεύει
Δύσπαριν οὐλόμενον, ἀρχὴν πολέμοιο κακοῖο,
τὸν νόος οὐκ ἐρέεινεν Ὁμήρου κυδαλίμοιο.
ἔννεπε δ' Ἀργείης Ἑλένης ἐρόεσσαν ὀπωπὴν,
πῶς τέ μιν ἦγεν Ἀλέξανδρος Σπάρτηθεν Τροίην.
ἔννεπε δὲ πλόον Ἑλλήνων καὶ νῆας ἁπάσας·
εἰπὲ δὲ Πηλείδαο κότον καὶ ὄλεθρον Ἀχαιῶν,
Σαρπήδοντος Πατρόκλου τε καὶ Ἕκτορος οἶτον·
εἰπὲ δὲ Πενθεσίλειαν, κούρην ἀντιάνειραν.
ἔννεπε δ' Αἰθιόπων στρατὸν, υἱέα τ' Ἠριγενείης.
φράζεο δ' Αἰακίδαο πότμον δακρυόεντα·
Εὐρύπυλον τε ἄειδε καὶ υἱέα Αἰακίδαο·
μαντείας θ' Ἑλένου, καὶ Ἀλεξάνδροιο φονῆα.
εἰπὲ δὲ καὶ πτολίπορθον Ἐπειοῦ δούριον ἵππον,
εἰς ὅ κεν ἤϊστωσε πελώρια τείχεα Τροίης.
ταῦτά μοι εὐπατέρεια, Διὸς τέκος, ἔννεπε Μοῦσα.
ἦτοι μὲν Τροίη πολέμοις πρότερον μογέεσκε.
πέρσε γὰρ αὐτὴν Ἡρακλέος μένος ἀγριοθύμου· Tzetzes
δουρὶ δ' αὖ αἱ Σκυθόμητρες ἐπέδραμον εἶτα γυναῖκες, Pre-H.
θυγατέρες Ἄρηος, Ἀμαζόνες ἀγκυλότοξοι.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο χερῶν ἀγέρωχοι ἐρωαὶ

16